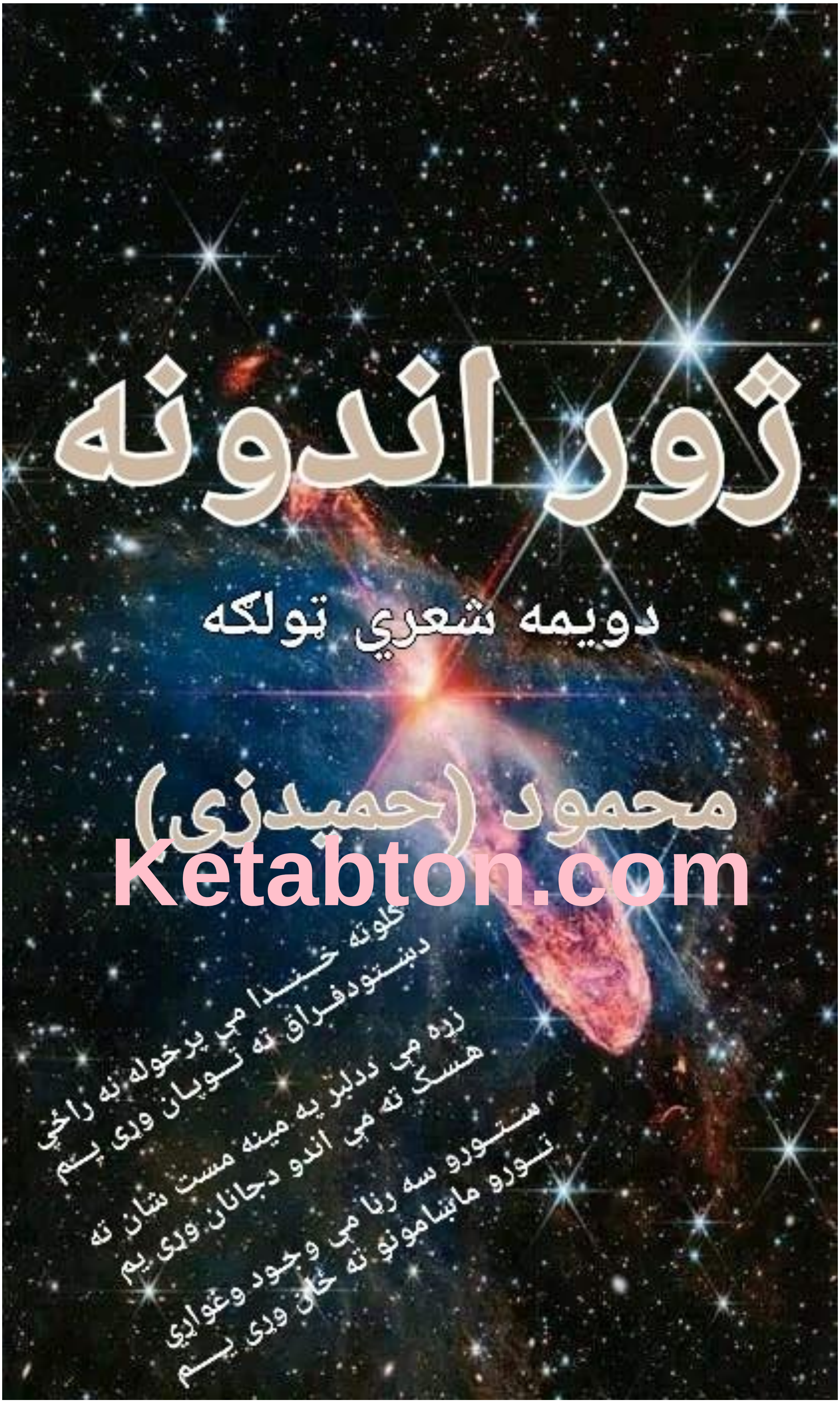

ژوړ اندونه
دويمه شعري ټولګه
محمود (حميدزی)
Ketabton.com
ګلوته خندا مې پرخوله نه راځي
دښتو دفراق ته توپان وړی یم
زړه مې ددلبر په مينه مست شان ته
هسک ته مې اندو دجانان وړی یم
ستورو سره رڼا مې وجود وغواړي
تورو ماښامونو ته خان وړی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

1 Figure

دکتاب پیژندپانه
نوم :ژوراندونه
لیکوال: محمود حمیدزی
دخپریدو بڼه: آنلاین
ټایپ او ډزین: محمودحمیدزی
یادونه: ددې کتاب دچاپ حقوق دلیکوال سره خوندې دي
دوسمه یادونه:هیڅوک حق نه لري چي یاد شعرونه دموسقۍ سره زمزمه کړې.
****

دلیکوال نورخپارسوي کتابون.
۱په سمندرکي دملغلرولټون:ویښونکي اوفکرجوړوونکي مقالي
۲دالماسوپنډ:دپښتو متلونو دویلو ځایونه او علتونه یې
۳روڼ سیند لومړۍ شعري ټولګه
۴په کایناتو کي دقرآنکریم علمي معجزې:ژباړه
همدا کتاب
داړیکونیولوپتې:فېسبوک:محمودحمیدزی،وټساپ ۰۷۰۴۰۵۶۱۰۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمد شريف

ثناء ستاينه دې وي تاته مــــولا
ماته دي ډېــرې خوشحالۍ راکړي

دروغ وجـــود يمه خاوند خالقه
هــر لـــهــزه کي دي ښادۍ راکړي

سجده کواى سم بيله عذره خدايه
دهـــريــــو لـــوري دي ډالۍ راکړي

زما عاجـــز ښـخـه راضي سى ربه
ما تــه خـــوښـــۍ دي دنړۍ راکړي

دپوهې ورکړه خوداستا په لاس ده
په کــتــابــونـــو دې هستۍ راکړي

شـکـر ګذرا يم حميدزى په هر حال
که دي جـــونـــګړه يا ماڼۍ راکړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژور	اندونه

ســتــا ثنا وایـــم خــالـقـه
رون ليدونـکی دجـــهـان یم

دکوچنې وجــود په فـــکــر
هم آنــدوړی دآســمــان یـم

لوړي کنــدي واړه ګــــورم
ژورلــــيـدبــانــدروان یــــم

دګـــنــــاه ځــــخـــــه ډارېږم
بـــيـریدونـکـی دتاوان یــــم

دخپل کړوبخښنه غــــــواړم
که دبـــــد کـــړو تـــوپان یم

مینه زړه کې مې کـړي زیاته
زه میـن په خـپـل جانان یـم

عـبـــادت مې ته قبول کـړي
زه غـریـــب یمه ناتوان یـم

نــیــک وګړي راته ګـران دي
دپـــښـتون قام دکاروان یم

ربه مــــاتـــه عـــلـــم راکړي
داسي علم چې لوی کان یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هــيـــواد ګل ګلزارکړي
زه دګـــران افغانستان يـــم

حـــــميـــدزی عاجز بنده يم
په سراوښکولوندګريوان يم

خپل ځان
ستـا دستايلو سه منکر ځنګه سي
دخـپـل وجود څخه بهر ځنګه سي

دستـرګـو منځ کي درازو کمی دی
پېښمان دهـرڅه سه بشر ځنګه سي

ړانـده وګړي دي سپوږمۍ نه ويني
رڼا کي ورک خـلـګ دلـمـرځنګه سي

هـره زره ستـــا صـفـتـونـه کوي
دعقل شتون کي بي خبر ځنګه سي

درتـولـو غـوره ستا وينا چي لولي
دها وګـړي څوک لاستر ځنګه سي

که نيغه لار بانـدي مزل وکړي څـوک
هـغه خپـه به پـه محشر ځنګه سي

حـمـيـدزی بـدو څخه کـرکـه کوم
بدو کي هسک دسړي سر ځنګه سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې يې خوږې دي

دستورو ځلا هيڅ ده دجانان ښکلامې هومره
سپوږمۍ يې په ليدلو پـرمابينځ باندي ماتيږي

خبرې يې خــــوږي دي انسان کله په مـــړيږي
دهـــريـــؤه کلام ښخه خــــوږه يې را اوريږي

نړۍ باندي ښايسته ده ونې هم ورته سلام کړي
سپين لمريې احــتــرم کړي په وريځوکي پټيږي

پيريانو ته مـحبـوب دئ انسان ولې نه پوهيږي
انــســـانـــه ســتــا لپاره کله لويه ورځ لنډيږي

قربان مې تول ژوندون سه دجانان تر قــدمو نو
په ښـــار داوسيدو يې انـــورونـــه پاشل کيږي

سلام دحميدزي په ډېر درنښت باندي قبـول کړه
زما روح ســتــا ديادونـــو په چينه باندي اوبيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

رنـــګــونــه قاتلان ســـول دګلونو ښاريې وران کړ
بلبل لـــيـــونـی ســـوی دتالــونـــو ښاريې وران کړ

انـــســـان فقيرنـشـــه دئ دخپل ژوند خوندونه اخلې
تېز وخت دئ ياغي سوی دعمرونو ښاريې وران کړ

قـــلـــم يې دئ پلورلی کاتـــب تـــــوره کړله ښکلي
دمـــيـنـــې عاليم بدسو دعشقونو ښاريې وران کړ

خـــوشـــبـــويې پـــر دماغـــــو دلونګو نه لګيږي
ماليار عـــقـــل بايللی دعـــطرونو ښاريې وران کړ

دځان ســـــره په جنګ دئ حميدزی ځومره بدسوی
بايللی يې خپل هوښ دئ دخيالونو ښاريې وران کړ
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتظار

سـتـرګې ستا لیدلو ته تلوار کوي
وخت راباندي څومره انتظارکوي

درومم ستا په لاره ښایسته یاره
چل مې قـدمــونــه داغیار کوي

راوړه تــخــیــوله دجانان یاد مي
زړه مي دبــریاو یـــؤ دیدارکوي

زه یې په یاري باندي سرلوړی یم
زړمې دیار یاد باندي قـــرار کوي

مینه یې رښا شېندي دلمر په شـان
عـقـل یې ښـکـلا باندي اقرارکوي

زارکړه حمیدزی دخپل دلبره څخه
تـګ مظلوم انسان په نیغه لارکوي
20/8/1398
•

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلی جانان

کــه ګــلـــونــه وړاه ښکلي ته دټـــولـو نه يې ښکلی
دا نـــــړۍ په تا روښـــانـــه ځـــکـــه ټـولـو يې منلی

تا تـــيـــارې کـړلې روښانه په هـــســک لمر يې منوره
تـــه دواړو رهـــنـــمـــا يــې پـــه نـــــړۍ ځـلـيـدلی

ســـتـــا ديـــؤليد وپــه هـيـلـه ډوب آندونوسمندرکې
مـــيـــنـــه ستا ســـره کـومـه ته يې څومره نازولی

ستوري ډېر دي په آسمان کي خوځلا کي يې توپير دئ
ســـتـــا خو شبوده څـومره ډېره ته ګلاب يې غوړيدلی

که مې هـيـلـــه ده نـــودا ده ستا پرلارتلل تل غـــواړم
حـــمـــيـــدزی به هله ښاد سي که وې ستا پر لار تللی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لونګ

دژونـــــد دکــړاونـــو ســــــره جنګ ښه راته ښکاري
خيالونه چي مــي ښــکلـــي وي لـونـګ ښه راته ښکاري

بـــــريـــا ته په ورتتلو کي ګـــړنـــګ به هتمن راسي
هـــــمـــــت چي پياوړی وي هــررنګ ښه راته ښکاري

دخــــواســــت دمــلــغـلـرو سه ګټلي سکاره ښه دي
دنـــفـــس په ښـــه کـــوټلو کي اونګ ښه راته ښکاري

پـــيـــغـــور چي دقـــلـــم دجـــوړولـــو راته راکړي
مات مات قلم مي خوښ دی داسي ړنګ ښه راته ښکاري

په ظـــلـــم چي مانـــی دملغلرو زه پـــيـــداکړم
خاورين کورمي خپل خوښ دئ چت يې زنګ ښه راته ښکاري

دزړه ســـره خــــبــــري حميدزيه نيغې ښه وي
خپه چــي راســه نور وي زړه مي تنګ ښه راته ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

صدقه مې درته ځان سه

ستا دنـــوم په اوريـدو زړه په ژړاسي
زما روح دې ســتـــا په لاره کي فنا سي

هيڅ وګړی ستا سه هسک نه دي دلبره
ستـــا خبروته مرغان هم په غوغا سي

هـرپـاک زړه درتـه سلام کوي ښاغليه
په خــبـــرو مــعــطـــره دي هو اسي

صـــدقه درنه قـــربـــان ښکلي جانانه
هـــره تـــيـــږه دي په مابانـدي ګوا سي

کـــه بــريا غـــوارم ستا لاره دبرياده
تـــوره شپه ستا په يادوباندي رڼا سي

حــمـــيدزی درود سلام درباندي وايم
زما ژونــد دي ستا پـــه لارکي فدا سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زماسردار

ســتـــا دستر‌ګـــو دښـکــلا په ننده یم
یاره زه دې پـــه لــیـدو باندې نشه یم

صــدقه مې درسه داخاوري وجود سه
کــه پــه تایـمـــه مېین هله زه ښه یم

ســـتـــاخــبـرې څومره ښکلي دي دلبره
ســتـــا په زیرو باندې زه پوره ډاډه یم

دګــــلـــونـــو څـــخــه ښـکـلـي نازولیه
هـــرګــــړی دې په یــادونــــو کې غوټه

ستا فراق زغمل درټول ستونزمن کاردئ
ســتــا سه لیري که سوم زه به لولپه یم

اې جـــانـــانـــه ما دځــانـــه ســـره بوزه
ستا نه شتون کې به داوراېره ایره یم

ســلامـــونـــه مې قبول کړه زما سرداره
حــمــیـدزی درخړو خاورو غوره نه یم
25/5/1399

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال

والـــوزم آسـمـان ته الـــوتـل پیل کړم
ځان ګورم دهسک خواته ختل پیل کړم

دانـــړی بـــد رنـــګـه راتــه نه ښکاري
ولې دخـــپـــل زړه غریب وژل پیل کړم

مـینـه دلـتــه هـر خـوا رڼا ګانـي کـړي
ځان سره مې بدکړم چې خندل پیل کړم

وګـــــوره دغــــرونـــو داعــاجـز وجود
زه ولې غـــرور ته نــڅـیـدل پیل کـړم

مـــرګ مې درســـرو وینو رانږدي دی تل
اخ بـــــد یم ګناه ته چې ورتلل پیل کړم

داخــــبـــــره ځان تــه ولې نـــه کــوم
کـلـــه به دراز ســـمــتــه مزل پیل کړم

ربــه ته مـــې مینه زړه کې میشته کړي
هسې چې دزړه مـې رغـیــدل پیل کړم

مینه سوځیدوونکي مې په خــواکي ده
یاد چې دښکلا کړم سوځیدل پیل کــړم

وغـــوړم دعا وو کې ګل رنـــګ جانان
خورا حمیدزی یاد کې یې ژړل پیل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

ســتــا دمــخ دوړانـګـو زور دئ
چي مې زړه کي هر وخت شوردئ

درنـــه زارمې ســـه ټول عمـــر
جـــنـــتـــونـــو کي دي کـــور دئ

ســتـــا ويـــنــاوي ټـــولې ښکلي
پــــر نـــړی دي علم خــــور دئ

څــــوک چي تا بانــــدي مين وي
دهـــغـــه زړګی ټـــــکـــــوردئ

حـــمـــيــدزی درته سلام کـړم
زما نـــظـــر تل ستا پـــه لـور دئ
1400ه ش

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

ربــه مــيـنــې ډک جــهـــان راکـــړه
مـــوږ ته عــذاب څخه امـــان راکړه

افغانستان دجــنـــګــه خــلاص کړه نور
ويــنـــو ســه پــاک يې هــر مکان راکړه

نــور دجــنــګ جــګــړو څخه بيزاره يو
غــمــه څخه خــلاص افغانستان راکړه

نور دهردجنګ لمبوکي اوسيدل ګران دي
ژونـــد تـــه درنـــګـونو مـوباران راکړه

مات کــړي ها ټـوپــک چي پښتان وژني
مـــوږ هــريــو وګـړي عــرفـان راکــړه

تل چي موغمګين زړونه خوشحاله وي
تــګ پــرنــيـغـــه لاره دجــانـان راکــړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهیوادغم

دخوب کول کول کله ارام راکوي
غـم دهـیـواد راتــه الهام راکـوي

دیــتــمــانــو اسـویلي اورمــه
داژوندون سترٍی دی افهام راکوي

ویــنــه زموږ ورته ارزښته نه لري
غـلـیـم وژنه دسـتـرقـام راکوي

دهــره ځایـه خــنــدا لیري تللي
سلګی ژړاوي هــر ماښام راکـوي

د ورورو ژلــو څــومــره غته ډالیَ
دشــهــیــدګل جسد انعام راکوي

راځـه چي عـلـم حمیدزیه وکړو
د ژونــدکولــو تــه دوام راکــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړۍ

دانـــړۍ ښـــومـره ښایسته ده!
هـــره خـــوایې رنـګینـه ده!

مـــوږ په ژونـــد کله پـــوهیږو؟
په مـــوږ څـکـه تـــوره شپه ده!

علـم نــه کـــوو بـــد کـانــدو،
څـــکـــه دلـــتــه لا جــګړه ده

دخــپــــلـــوۍ ښـخــه منــکریو
زمـــــــوږ ســــه تـلـلـي کافله ده

زمـــوږ وجـــود کې رحـم نسته
قـتـل کــــړي مـــو ډیـــوه ده

دنــیـکـونـــو نـومـو نوم بدکړ
اخ تـــیـــاره مــــومیـلمنـه ده

قـلـمـونـه مـــــوبــــد اېسي
خــــوښـــه کړي مو وسله ده

دبـــــریا وو ښـخـــه تـښـتـــو
لـــویـــه مـاتې زمـــوږ ملـه ده

بـس دی ژونـدبه نورشروع کړو
دانــــــړۍ واړه ښـایـستـه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـتـابـــونــه بــه راوخــلــو
دکــتـــاب مـــــخ آیــنـــه ده

عــلــم پـــوهــه به کړو غوره
بـــې عــلــمــي پـه اورپـخــه

پـه یــوالــي کـي مـــوګـتـه،
حـــمــــیـــدزیـه زرغـونـــه ده!

جانان ته
ســــتــــا دکـــتـــلـــو انتظار کومه
کــــرکــــه یـــوازي داغیار کـومه

جانانه تــه راته درهـــرچا تــیـريي
ځـــکــه دډېـــرو زړونو ښکار کومه

ستا دښکلا ښخه مي رنګ اخیستی
دهـــرې کـــړني دي اظهار کـــومه

تل دي یـــادونـه أوره ومه په ځان
که مـي وس وسي دغه چار کومه

ستا دخــبـــرو ښخـه خوند اخلمه
ســتـــا یادونه په هــــر ښار کومه

ستـا دجامونو نوش ته تږي خلک
حــمــیــدزی هم ورته تلوار کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

ستا دښايست صـفـت کوای کله سم
خيال کي انځـوردي رسمواى کله سم

درته قـــربان مې هــره ساه سهٔکله
يـــؤه شېبه دي هـيــرواى کله سم

جانانه زه دي دديــــدن تــــږى يـم
په ويـښـــه دلته دي ليداى کله ســم

ســـتــــا ديادونـــو سلسلې پاکي دي
نوم دي دخولې څخه ايستاى کله سم

ســتـــا دخـــبـــرو څخه خـــوند اخلمه
بڼغ دي جانانه اوريـــــداى کله ســـم

حـــمـــيـــدزى تږى يم اوبه دي راکړه
ســـتــــا دجـــام تنده ماتواى کله سم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژونـــد درازونـــو پريمان
هـــــره شيبه يې ارمـــان !

کـــه دې نـيـکئ کـــولې
درخته خوښ وي سبحان!

آسـمـــان ژاړکـړي هاوخت
چي ظلم کـــانـــدي انسان!

بـــريا تـــل نـــه وي واوره!
ډېر دی اوچت شين آسمان!

خـــوبـــونــه لوی وينه خو:
تـــېـــز راروان دی خـــزان!

ګـــلـــونــه خوښ کړه ځکه:
اغـــزي تـــل ډک وي دزيان!

کـــتـــاب دهـــيـلـو وايه:
غـــم دي دانـن خوره دځان!

دونـــيـــا کي ژونـد کله ستة
دعـــقـــبـا ژوند نا پـــايـان!

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاکي دمـــخـــه مـه غواړه!:
پاکي دنــفــس تېنګ ايمان!
و

شـــکـــرکـــوه هـــرګړی
ته بـــخـــتـــور دجهان!

حـــمـــيـــدزی لارنه ويني
ځـــکـــه ولاړدئ هـيـران !

****

رنـــګـــونــه را اوريږي موږ سپرلي ته انتظاريوو
دښــو دېــرو مـودو سه دجانان دښکلي ښاريوو

که بخت مو رابيدار سو بريالي به سو په ژوندکي
غافل نه يـــوو ماليارە دبـــديـو ســه په ډاريوو

تـــخـــمـــونـــه مــو دګلو هر يؤلوري ته کرلي
دښـــو اُمــيـد موډېردئ ستاجامونو ته خماريوو

مــســت مست يو دخيالونو په وزرباندي تاليږو
په ُحــســن يې نشه دښکلو مخته په اقــرار يوو

روان پــه نيغه لاره ستا دپــلــونــو نښې ګورو
و ردرمـــو هغه لورته چي خـــوبونو کي قراريو

راځـــه چي حميدزيه دجانان خـــبـــرې واورو
کــلام يې ملغلري زه اوته په څــيـــر د تار يـوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيوادمې

ګلونه خـــزان ســوي دسپرلي راتلوته تـم دي
ناشکره يــوو دژونـده دغه شته غمونه کم دي

هيواد ســره خيانت کـړو دپرديو ډول ته نڅو
ښکلا وي خـورا ډېرې زموږ کاته تېوله ناسم دي

اغــزي مــو دي پاللې دريبلو سه يې تـښــتـو
غــوتـېــی مــو ژړولي دمیینو زړونه خـــم دي

مات کـــړی مــوقلم دئ کتابــونه مــو هـيـرکـړي
يا زمـــوږ ماغزه پـردي دي يا دوچو وښو پم دي

راځی چي دنيکيو لاره غوره کړو چي هسک سو
هغه وخـــت حـــمــيدزيه جهانونه دواړه سم دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خيالونه مې مسـت سـوي ددلبر خـبـرې اوري
ياغې دي د وجـــود سه دپـــرهــر خبرې اوري

خوبونه مې دژوند سره ملګري هيڅ وخت نه وه
الوتې دي پاس هسک ته ، دسپين لمر خبرې اوري
****

يـــادونـــه دي را اوري زړه مـــي نه لري سکون
په ژوند کي يم يوازي خورا ګران دئ ستابيلتون

*جانانه يـــونـــظــر دي په ما خـــوار ولوروه
تل درو مــم ستا په لاره دامي ستا ســره تړون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ورځــو ســـــه خفه يم
هـــــره خوا بدرنګه ايسي

غـــمـــــونه راوريـــــږي
دژوند رنګ نه راته بريښي

جانان زمـــــا ســـــه ليري
فـــراق وينې راسه څبيښي

ستـــانـــــوم چي يادومـــه
دزړه غوښې مې را وريشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړۍ

دښـــکـــلا ډکــــه ده بلها دا نــــــــړۍ
هـــر سـمـت يي خوند لري جدا دنړۍ

که دي زړه وغـوښتل خوندونه واخله
ډېره ښــــــکـــــلا لري رښــتـيـــا دا نړۍ

دخـپـل ژوندون هره شېبه دي شماره
واوره بــــيخــــي ده بي وفا دا نــــړۍ

دبـــــدو لـــــيــــره اوســــه ښه کوه تل
که بــــــدې نه غـــــواړي رڼا ده نــــړۍ

بـــــدو کي ژونـد که درته ښه ښکاره سو
هــــر شـــېـــبــــه يې ده ســـزا دنړۍ

دپوهي شتون کي ژوندون غوره دی ډېر
ناپـــــوهـــــو خــــلــــکــــو ته بلا ده نړۍ

که دې خـــوښـــی غوښتي نړيو کي بس:
دخـــالـــق ياد کــــوه بـــــريا ده نــــړۍ

دحــــمــــــيدزي هيواد کي سوځي کتاب؟
ځــــکـــــه مـــــوږ واړيــــوو درشا دنړۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنا لوري ته درومم
دسترګومې پناه يي خـــو هــر وخت دي يادومه
غــمـونه دي پريمان دي دزړه وينې باندي خورمه

ستا پـــــلـــــونـــه ښکلوم د رنا لوري ته درومم
دلـــــــبــــــــره ستا لپاره پـــــــراغزو سفرکومه

ښايست دي دومره ډير دئ په نړۍ يې بيلګه نسته
په يـــؤ خـــبـــره ستا جانانه ځان اورته سپارمه

ويل دي تـــول خـــوارږه دي دخوږو شاتو نه ګله
ويــــنـــاوو ته دي هـــر وخت د بلې ځواب وايمه

په تنده کي چي زه يم هغه وخت دي يؤجام راکړه
اوبه خـــوار حميدزی کـــړه دکلونو تـــږي يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دونیا

دونیا څــه ده، یو زنــــدان دئ
تــول بــنــدیا پکښي اوسیږي

که څوک بداوکه څوک ښه کړي
اخـــــر هـــم ســفر پیلیږي

که دوخــــت درناوی وکـــړي
ســـتـــا مـــــزل آسانه کیږي

دلـــتـــه هغه خـلـک ګرم دي
چي خـــبــــردي نه پــوهیږي

د درانـــــده خـــوبه راکښینه
عـــمـــــر ورځ په ورځ کـمیږي

دنـــیــــکـــی لوري ته سیخ سه
بـــــدي هــــر لــــورته نخیږي

بــــریا هـغه وخـت ګټای سي
چـــي جانان درتــــه یادیــــږي

هیلي لــــویي دي خـــبــریي
تـــــولي هیلي نه پـــوره کیږي

راځـــه یـــاد دپاک سبحان کړو
په دي کار انسان هســک کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دتوشيح صنعت

ماځيګر کي ښکلانسته
دژونـــد پــاى دانسانانو

حاجتونه څومره ډېردي
دنـــاشـــــکــــره جهانيانو

مـغروري نـه ښايي چاته
خاورې وخــوړي شاهانو

وزګار دلته انسـان نه دئ
مـــلـــګـــري کړه دنيکانو

درتـــه ورســـه دعاجـزو
ها چي بـــد وړي دبـدانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هیواد

دمــــرغـــانــــو اوازونــه دې ښایسته دي
زما هــیـــواده ستا سیندونه رنګینه دي

چې پرتا باندي څوک بد وایي جاهل دئ
ستا بچي خو سترخالق ته په سجده دي

خــیـرکه وران او ویجاړکړی یې بدبختو
افغانان دي جـــــوړولـــو تــــه شلـه دي

تـــه مــات نه یې تـه پیاوړی یې هیواده
ســـتـــا دزړه تـــنـــکــي ګلونه لا تازه دي

جـــوړول دي پـــر مـوږ فرض دي میهنه
په سترړیاوو زموږ زلمي اوس اموخته دي

غـلـیـمـــان دي تار او مارسه ګران وطنه
دښــمنـــان دي هرمیدان کي شرمینده دي

لوی هــــیـــواد حمیدزی پـــرتـا میـن دئ
تا چي وران کـړي هغه ستاسه بیګانه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دسترګو صفت کله څوک کوای سي
زما زړه دي ُحـــســـن کله هيرواى سي

ستا ديـــدن خـو دنړئ هره خوښي ده
ستا لپاره خـلـګ اور ته غورځيداى سي
****

څلوريزه

خيالونه مـــې مـــســت سوي ددلبر خبرې اوري
ياغې دي د وجـــود ســـه دپـــرهر خبرې اوري

خـوبونه مې دژوند سره ملګري هيڅ وخت نه وه
الوتې دي پاس هسک ته ، دسپين لمر خبرې اوري

دغه شته غمونه کم

ګلونه خـــزان ســـوي دسپرلي راتلوته تم دي
نـاشــکـره يوو دژونده دغه شته غمونه کم دي

هـيـواد سره خيانت کړو دپرديو ډول ته نڅو
ښـکـلا وي خورا ډېرې زموږ کاته ټوله ناسم دي

اغـــزي مـو دي پاللې دريبلو سـه يې تښتو
غـــوټـــۍ مـــو ژړولي دميينو زړونه خم دي

مات کـــړى مـــوقلـم دئ کتابونه مـو هيرکړي
يا زمـــوږ ماغزه پردي دي يا د وچو وښو پم دي

راځئ چي دنيکيو لاره غوره کړو چي هسک سو
هغه وخـــت حميدزيه جـهـانونه دواړه سم دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

رنــګونه را اوریــږي مــوږ سپرلي ته انتظار یوو
دښـــو ډېـــرو مودو سه دجانان دښکلي ښاریوو

که بخت مو رابیدار سو بریالي به سو په ژوندکي
غافل نـــه یـــوو مالیاره دبـــدیـو سه په ډاریوو

تـــخـــمـــونه مـــو دګلو هـــریؤ لوري ته کرلي
دښـــو اُمـیـد مو ډېردئ ستاجامونو ته خماریوو

مـــســـت مـــست یو دخیالونو په وزرباندي ټالیږو
په ُحـــســـن یې نشه دښکلو مختته په اقـــرار یوو

روان پـــه نـــیـــغـــه لاره ستا دپلونو نښې ګورو
ور درمـــــو هغه لـــورته چي خوبونو کي قراریوو

راځـــه چي حمیدزیه دجانان خـــــبـــــرې واورو
کـــلام یې ملغلري زه اوته په خـــیـــر د تار یوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ســــتـــا دمـــخ دوړانګو زور دئ
چي مې زړه کي هروخت شور دئ

درنــــــه زارمې ســــه تــول عمر
جــــنـــتــــونو کي دي کور دئ

ستا ویـــنـــاوي تــولې ښکلي
پــــر نــــړۍ دي علم خــــور دئ

څــــوک چي تا باندي مــئـین وي
دهـــــغــــه زړګـــی تــکـور دئ

حــــمـــیــــدزی درته ســــلام کړم
زما نـــظــــر تل ســتـــا په لور دئ
1400ه ش

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دســـترګــو تــور دئ
دهـــــر زړګــی ټـکــور دئ

زمــا جــانــان داســـي دئ
دهـــــرانـسـان غمخور دئ

هــــــره ويــنـــا يې بــريا
بــانـــدي رنګين هرکور دئ

درتــــولـــــو ښـکـلـی هغه
پري ټول جهان سمسور دئ
****

ځلوريزه

دزړه رازونـــــه دي خـــونــدي وساته
دپروته ستا احساس ارزښت نه لري

ژبه دي ګــونـګـه کـړه پر بدو ويوو
بـــدي خـــبــري دي پايښت نه لري
ځلوريزه

ها دســـتـــورو ځـــلا ويـنـئ
عـــجـــبــــه غوندي ښکاريږي

چي انسان پرنفس غالب سي
ښايسته غـــونــدي ښکاريږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند

تریــنه لیري سه هوښیاره
دبــدانــو دقطــا ره

ها چي ظلم کــړي ناحقه
قبــرتنـګ لري زما یاره

چي نیکیوښه تښتي
زړه یې خوښ نه وي دچاره

څوک چي لمونځ نکړي بد بخت وي
دوږخــو ته وي تیاره

چي دزکات دمال باسي
هغه وي په سمه لاره

چي کتاب نه لولي هغه
تــوله ژوند وي ناقراره

دمظلوم ږغ چي څوک واوري
ها وګــړی وي سالاره

حمیدزي باندي ویل وه
هره شپه لري سهاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلوريزه

مــخ ته دې هنداره ده
نـــيـــكـــه بده چاره ده

غوره كړه نيكي ترينه
لـــويـــه هغه لاره ده

څلوريزه

چي دي علم ته عزت وركړ ته ښاد سـوي
چـي خـبـره دي رښتيا وكــړل آزاد سـوي

تـــري نــه تښتته جهل بــده دئ خــرابـي ده
دكتاب سه: كه سوي ليري ستر فساد سوي

څلورزيزه

ستا په ستركو كي خوښې ده
واوره زمـــا تـــوله هستې ده !
صـــدقـــه مي درتــه ځان سه
دويــــاړ دكـــه ستا دوستې ده !

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

دزړو قـــرار جـانـانـه
ښــکـلــی سرادرجانانه
دلـــویــو یــار جانانه
هــمــیــش بهار جانانه
دربـانـــدي درود وایمه
دنــــړۍ هـــار جـانانه

که ستا په لاره ولاړسم
زه ستا درښاره ولاړسم
په لارخـماره ولاړ ســم
ډېــر په تلواره ولاړسم
زه بـــریـالی به ســمـه
درتا ســـم زار جـانـانه

تاتـــه ســلام کـــومـه
درتـــه کـــلام کــومه
په ځان مـــي پام کـومه
زه احــــتـــرام کـومـه
کـــوم اقـــرار جـانـانـه
دنــــړۍ هـــار جـانـانـه

خدایه هیواد موجوړکړي
خدیه بهاند موخوړ کړي
حـمـیـدزی: جار جانانه
ښــکـلــی سرادار جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزه

يادونه دي را اوري زړه مي نــه لــري ســکــون
په ژوند کي يم يوازي خورا ګران دئ ستابيلتون

*جانانه يــونــظــر دي په ما خــوار ولــوروه
تل درو مـــم ستا په لاره دامـي ستا سره تړون

ارمان
هــيــران يم آند کوم په دې خبره
وګـــړي بـــد ولې اوڅـــلــه کوي

دســـرو ګـلـونـــو قاتلان ولې سي
دنـــيـــکـــو کـړونو چار به کله کوي

دســـرو لـــمـــبـــو دبلـولـوشوقيان
دهـــيـــواد پلـور به لا څوځله کوي

زمونږ دپاک هيواد سرسخت دوښمننان
دويـــنـــو تـــول پــه خپله تله کوي

بـــد دي زمـــونږ په بربادی خوښيږي
ګـــډيـــږي رقـــص په يـــوه تله کوي

راسئ چي نور د درانه خوبه ويښ سو
دنـــفـــاق ويـــش زمـــونږ په کمبله کوي

په خـــپـــل پـــتـــي کي قلمونه کـرې
حـــمـــيـــدزی داچـــار بيله چله کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملت مو

وګــــوره مــلــت مــو دئ په شا روان
نه ګـــوري نــړی تــه په بل خوا روان

هــــر ورځ په خــپــلــو کي جنګيږو موږ
نـــه ځـــو په يـــؤه لا ر يو جدا روان

خـــــدايــــه ته موپوهه دومره زياته کړې
جوړ چي خپل هيواد کړو سو ربښتيا روان

ته مـــو په يـــو ټــغــر راغـوند کړي ټول
داسي چي خــوشــحال يو په خندا روان

مــــوږ ته دنـــيـــکــيـــولاره وښـــيـــې
مـــــوږ يــــو لاره ورکي پـه صحرا روان

نـــه لـــرو ښايسته ټـــول بدرنګ سوي يو
ځـــغـــلـــو وتـــيــــارو ته بې رڼـــا روان

تـه دحــمـيـدزي هيـواد کي جنګ ورکړې
ټــــول يـــو دکــلـــو نـــو په ژړا روان

(c) ketabton.com: The Digital Library

علم موکم دی

ګـــلابـــونـــه رژوو علم موکم دئ
غوټې اورکي سوځوو علم موکم دئ

درنـاوو څــخـه تـښـتـو وتیاروته
څـــرا غونه مــړکوو علم موکم دئ

دکـتــاب پاڼې مـو وشکولي تـولي
قــلـــمــونه ماتـــوو علم مـوکم دئ

دیـــوبــل څخه نفرت کـوو دوخته
ددوستی پرې شکوو علم مـوکم دئ

ظالمان یـــوو یوتربله زیانکاران یـوو
آبادې رانـــړوو عـــلـــ مــو کـم دئ

راسئ زړونه سره یؤکړو کتاب واخلو
شـــکر نـــور هــرڅه لرو علم مـو کم

حـــمـــیـــدزیـــه دقلم څـوکه پیاوړي
قلم ولې خـــرڅـــوو علم مـوکم دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سکون ومونده

دژونـــده ســتــړی نا قرار ولې یې
ومـــختــه تګ ته په تلوار ولې یې

راســـه دهــرې شیبې برخه ورکړه
دوخت وېشو کي بي اختیارولې یې

حساب دهــرې لـــهـزې هتمن کیږي
ته لا پـــــر لاره داغـــیـــار ولـــې یې

دګل وړمـــو څخه خـونـدونه واخله
دښـــکــلـــو خلګو ســـه بیزار ولې یې

وګوره پاک هسک ته خوندونه واخـله
دســـرو ســـکــروټـو په دیدار ولې یې

دژوندسه مه تښته ژوندون ښکلی دئ
دکـــــــړاونــــــو په شـــمــــارولې یې

دحــــمــــیــــدزي ســــره کـــتـــاب ولؤله
دناپــوهی لـــورتـــــه پــه لار ولې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دلارې پــه اوړدو كــي ګــړنــګـونه هتمن سته
دزړونــو پــه پــېــرلــوذكي غمونه هتمن سته

قلم دي نــور راواخله دهيواد جوړول پيل كړه
دخــړو غــرو سرونو كي ګلونه هــتــمن سته

كه جنګ كوي په زغرده دغماز ككرۍ پري كړه
ناحــقــه كــه جنـګيـږي عذابونه هتمن سته

د ژونــد ښــخــه دې ګــټـه په هره شـېـبه اخله
دژونـــد هـــره شېبه كي لعلونه هتمن سته

راځه چي دنيكۍ په لاره خپل منزل ته ولاړسو
تــلــوار كــړه حـميـدزيه خطرونه هتمن سته

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وران کوره

مادې جــــوړل غــوښتـل زماوران کوره
ته رانـــــه ويــجــاړل کړلي تو پان کوره

ستاساتنه موږ باند فــرض ســـويـه وه
مــــوږ خپل کـړي وران زما جانان کوره

اې هــــيـــواده زه دې پـــــورو ړی يـــم
زه دې يـــم شـــريک په هر تاوان کوره

وران يې ويجاړسوی يې زما خوږملکه
داړي دي هــــرلـــور ته دي ليوان کوره

تا کي دکـــلـــونــــو ســـه غمونه دي
زغمـو يې ناتوانه يوو زما ګران کوره

ډيــــر دي پـــه نامـــه ستا عشقان دلته
مات يې کـــړل ګلونه ستـا دځان کوره

ومـې بـــخـــښـــه زه درته خيجله يـــم
موږ نـه کړي سمسو زما وران وران کوره

مـــوږ کــه دپردو دلاسه ځان خلاص کړ
هله بـــه ودان ســي ښـــه ودان کـــوره

عـــلـــم اويـــــوالی زمـــا هـــيـــلـــه ده
زما حـــمـــيـــدزي دغــه دی ارمان کوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیواد مي

ســتــا دســیــنـدونو دښکلا ننداره
لکه دښکلي مـــخ ومـــخـــته اینـه

هــیـــواده تاکي څـــه کمـی دښکلا
هــــره لویشت خاور دې دمیو پیاله

تاکي دکــــروړو زلــمــو هسک اندونه
ستا هــرخـوا ده پـه ګلونو ښایسته

دتــــورو غــرونو دغرورور ډک وجود
په ویـــنــو پـریول له زلموستا سینه

دزرغـــونـــو ښونـــوستا قربان سم
ســتــا دتاریخ هـریو څپرکی دی ښه

موږ دي خدمت په ربښتیا نه دی کړی
زمـــوږ سه ورکه نیغه لار دخپل وره

مـــوږ مـــلامت یؤ ټول په تا هیواده
خپله مــــو ووژل دپــــوهې ډیـوه

حـــمــــیـــدزی ګرم یمه په تا هیواده
زړه کي مــې بله ده داورســـره لمبـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې هیوادښکلا ته ته نه ګوري څـوک
هــــره خـــبـــره يې دجـنـګ دخلکو

په نــه خــبــره بانـــدي شخړې کوي
دلته هيڅ نه ښکاري سپين رنګ دخلکو

ډېـــر دي داورڅخه هم ډېر سوځونکي
ســيـــنـــې لـنـډي زړونـه تنګ دخلکو
****

کريم سلام الله جل جلاله

ځـانــه سمندرجـــوړکـــړه
عـقـل څخه غـرجـوړکړه

وکـــړه دګـلـونـو کـښت
زروســـه تـغـرجـوړکـــړه

والـوزه دهســک پـه لـور
خيال تــه دې وزرجوړکړه

نـيـغ ولاړســـه پـه حقه لار
خپل مخ څخه لمر جوړکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماتت کــړه نــفــرتـونه نور
زړونــــه په هنـرجــوړ کړه

چــــم دې خپله وژغــــوره
کلي ته دې ورجــــوړکــــړه

بــــدیـــوســـه غلیم څخه
تل ورته مـحـشـر جــوړکړه

وران کــړه دبیلتون دیــوال
لوی تري سپین ډګر جوړکړه

مــــه مـــنــــه دروغ دچـــا
نیــک دې خپل بشر جوړکړه

پـــیـــر دکـــتـــابـــونـــو کړه
پـــوهـــې ســـه قمرجوړکړه

وویــــنـــه ښــکــلا هــرلور
ښــکــلــی دې نظر جوړکړه

وستـایه خالق(ج) دې خپل
ځــانــتــه دې کوثرجوړکړه

وایـي حــمــیــدزی ښـکاره
قامـه خـپـل ځیګر جوړکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددیدن هیله

مـادې دد یـــدن هــیـلــه تل کړي ده
دا هــیـلـــه زړګـي راته ښـــوولـي ده

ستا ســه ښـایستــه په دي نړی نسته
ستـا هــر ویـــنـــا درتـولو ښکلي ده

مـــخ دي دګـــلاب څخه رنګین ښکاري
هـا کــوڅــــه په تابانـدي سپيڅلي ده

نـــه مـنـم غــمـــازه ســتـــا خبرې زه
ما دخــپــل جـانـــان ښکلا لوستلي ده

حــســن يې دټــولــو څــخـــه بـره دئ
هــســـک ورته لـــمـنــــه غـوړ ولي ده

وګـــوره سپوږمی په منـځ کي درز لري
دې ښــکـــلـــي دګـل ښـــکـلا لـیدلي ده

وايـــمـــه ســـلام پـه ښايسته جـانـــان
مــا هـــره خـــبـــره يـې مـــنــلـــي ده

اې دحـــمـــیـدزې دتـــخــــیـویـال تاله
تا دخـــپـــل بـــریــــا رســـی نیولې ده؟

18/4/1399

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجانان ښکلا

ماتــه دي ښــکــلا پــوره ځرگنده ده
یار ســتــا وفا پـــوره ځــرگــنده ده

ځـــوک ســتــا دخبر وسه انکارکوي
هــرچــا ته رڼــا پـــوره ځرگنده ده

تا موږته دیوه غوندي احساس راکړ
ستا خــوا کي بـریا پوره ځرگنده ده

لــیــږي چي سلام پـه نیموشپوتاته
هـــغــه ته رښــتــیــا پوره ځرگندده

هـغــه بـریالی چي ستا خبري کړي
ستاهــره ویـــنـــا پـــوره ځرگنده ده

مـخ دي دگلاب ځخه ډېر ښکلی دی
مـخ کـي دي خلا پــوره ځرگنده ده

زه حمــیدزی ستا ځخه قربان سمه
ســتـــا مــیــنــه دوا پــوره ځرگندده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ هیواد

کــښــت دګــلــو مـــو خـــزان راتبا کړی
زمـــوږ هیواد دخپل وجوده څخه سترړی

دکـــلــونــو څــخـه اور يې زړکي بـل دئ
څـــوبـــې رحـمـــو ځـنـاورور دئ داړلی

غــمـــازن يــې په لــوګـيـو خوشحاليږي
رقـيـــبـانـــو پـــه هـــربـنـد باندي ريبلی

زمـوږ ګـنـاه څه ده ناحــق وژل کـيـږو
زمـــوږ زلـــمـو کــفـن پـه سر باندي تړلی

هـــره خـــو دښايـسـتـه هـيـــواد تباده
غـلـيـمـاون پـه مـــرمـيـودی ویـشـتـلی

که دنــورو څـخـه ښـه غواړو کارنه کړو
زموږ هیواد به بي ساه پروت وي لکه مړی

راسئ نور دخپل هیواد پـه غم غمجن سو
دقـلـم په زور بـې جـوړ کـړو نـړيـدلی

حـــق يې څـنـګـه ور اداکـړم نه پوهيږم
حـــمـــيـدزی دخــپـل هیواد يـم پورورړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژونده یوه موقه

ژونــده یوه موقه دخوشحالی راکړه
یــوه شــیــبــه آرام دبد حالی راکړه

مه مې زوره دخـپـل هـیـواد په غـم
زما وګل هـیـواد تـه نور ښادی راکړه

وبــاســـه دزړو ســه نــفــرتـو زموږ
ربه اتــفـــاق دورور ولــی راکـــړه

سترګې مو دزړه په لیدو ښکلي کړې
یـــو دیـــدن دګــل په زنــدګی راکړه

نـــور مـــو دتــقــوا پـــه لار بــوزي تـه
مـــوږ تـــه لـوی اجرونه دنیکی راکړه

زړه کې مودردونو ته سکون کښیږده
پـــوهـــه عــلــم دوړه تـــه ډالی راکړه

زموږ هیواد دبې په شان ښایست لري
بس دســولې ژونــد اونیکمرغی راکړه

نـــه وو حـــمــیــدزي ســره رنګین غزل
غـــم وه هـــیــرولو ته لـــنـــډی راکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند

ژونـــدون کي درواو ناروا وو دونـــيا فـــرق دی
دښـــکـــلـــو خـــوښـــولـــو کي جــلا او بلها فرق دی

مـيـيـن په هـــر چا مه ســـه تول وګړي کله ښه دي
دښــو بـــد و کــولـــو کي رښتيا او آشنا فـــرق دی

دګل او د اغـــزي مـنـځ کي دوستي دورايه ښکاري
ګــرانــښــت او په پيرو لو کي دسا او طلا فرق دی

نارې خـــو هــرسړی وهي چي ژوند مي درتا زار دی
رښـــتـيـــا او په درغـــو کي جـــدا او صفافــرق دی

راځه چي ژوند دنيکو دخپل ځانه څخه را پيل کړو
د ژونـــــد په تـــېــرولو کي دشـــاه اوګـــدا فـــرق دی

غـــمـــجـــن خـــوهـــرســـړی دخـپــل آشنا په بيلدو وي
لـــمـــبـــه هـــر زړګی نـــه وي دژړا اوخـــنـــد فرق دی

راګوره حـــمـــيـــدزيه دماشوم په شان خوشحال يم
دنـــورو زړه ازارمـــه کـــړه هـمـــدا زما اوستا فرق دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

ربه مینې ډک جهان راکړه
موږ ته عذاب څخه امان راکړه

افغانستان دجنګه خلاص کړه نور
وینو سه پاک یې هر مکان راکړه

نور دجنګ جګړو څخه بیزاره یو
غمه څخه خلاص افغانستان راکړه

نور دهردجنګ لمبوکي اوسیدل ګران دي
ژوند ته درنګونو موباران راکړه

مات کړي ها ټوپک چي پښتان وژني
موږ هریو وګړي عرفان راکړه

تل چي موغمګین زړونه خوشحاله وي
تګ پرنیغه لاره دجانان راکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دخوب كول كول كله ارام راكوي
غـم دهـيـواد راتــه الهام راكـوي

ديــتــمــانـــو اســويلي اورمــه
داژوندون ستړی دی افهام راكوي

ويـنـــه زموږ ورته ارزښته نه لري
غـلـيـم وژنه دسـتـرقـام راكوي

دهــره ځايــه خــنــدا ليري تللي
سلګی ژړاوي هــر ماښام راكــوي

د ورورو ژلــو څـومــره غټه ډالئ
دشــهـيـدګل جـسـد انعام راكوي

راځــه چي عـلـم حميدزيه وكړو
د ژونــدكـولـــو تــه دوام راكـــوي
25/2/1399

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنړۍ ښکلا

دانـــــړۍ څـــومـــره ښایسته ده!
هـــــره خـــوایې رنـګـینـه ده!

مـــوږ په ژونــــد کله پـــوهیږو؟
په مـــوږ ځـکـه تـــوره شپه ده!

علـم نـــه کــــوو بـــد کـانـدو،
ځـــکـــه دلـــتــــه لا جـګـړه ده

دخـــپـــــلـــوی څـخــه منـکریو
زمـــــــوږ ســــه تـلـلـي کافله

خـــپـــــل د ورور په تیغ مړکیږو
دپـــــردیـــــو څــــه ګـــیـلـه ده

زمـــوږ وجـــود کې رحـــم نسته
قـتـل کــــــړي مــــو ډیـــوه ده

ښـــــونځـی مــــودی سیځلی
هـــم رنـګ بــــدي مـــدرسه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنـیـکـونـــو نـومـو نوم بدکړ
اخ تـــیـــاره مــــومـیـلـمنـه ده

قـلـمـونـه مــــوبـــــد اېسي
خـــــــوښـــه کړې مو وسله ده

دبـــــریا وو څـخـه تـښـتـو
لــویـــه مـاتـې زمـــوږ مـلـه ده

بـس دی ژونـدبه نورشروع کړو
دانـــــــړی واړه ښـایـسـتـه ده

کـتـابـــونـــه بـــه راوخـــلـــو
دکـــتـــاب مــــخ آیـــنـــه ده

عـــلـــم پــــوهـــه به کړو غوره
بــــې عـــلـمـــي پـه اورپـخـــه

پـه یـــوالـــي کـي مـــــوګـتـېـه،
حــمـــیـــدزیـــه زرغــونـــه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سولـه

نورجنګ ګتلي یوو موږ سوله غواړو
فقر ځپلي يــوو مــوږ سـوله غـواړو

ګلان مووژني هيڅ پرې رحـم نه کړي
اورو سـوځلي يوو مــوږسوله غـواړو

غـوټۍ مـوګل نـه سـوې دجنګ دلاسه
غـمــاز رټـلـي مـــوږ ســـوله غواړو

دکــلــو وژنـــي مـــــو ظالم وګـــړي
تيارو تې وړي يوو مــوږ سوله غـواړو

زمـوږ پـه زړو کي يې نــفـرت شېندلی
ټوپک خـوار کړي يوو موږسوله غواړو

زمــوږ پـه وينو يې مانۍ جــوړې کـړي
غليم ريبلي يــوو مــوږ ســوله غـواړو

دحـمــيــدزي درقلم اوښکې څاڅي
جـنـــګ ژړولي يوو موږ سوله غـواړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوحشت تغر

دلـتـه دوحـشـت تـغـر
خـوردی هیخ تولیږي نه

ورکه مـو تـرمـنـځ مینه
عـقـل مـوخـپـلـیږي نه

اورمــو پـه مغزوکي دی
بل دی هیخ مرکیږي نه

ویـنـه مـو اوبه غونـدي
مـفـتـه ده ګـرانیږي نـه

ډارمـــو دوجـــوده دی
سترګي مـوخپلیږي نــه

وینه موځبیبنی بنامار
وږی دی مـــړیـــږي نــه

ورک رانـــه قـلـم کتاب
زخـم مو جوړیږي نــه

صـبـره حمیدزیه کـړه
غـم درسه ستنیږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږحال

ورســتــه پاته دنړۍ یــو
دځنځیــرماتې کړۍ یــو

سمندر منــځ کې ډوبیږو
غــورځیدلي دبیړۍ یــو

دیــوبل څخه نـفـرت کړو
دغــمــونــو دپـیـړۍ یو

پــوهه نــکـړوپه اولادمـو
لاغوښتونـکي دمانـۍ یـو

تـاریـخـونــه مــوهېرکـړي
اوس ښاغلي په پګړۍ یو

دښــمــنــان راباندي خاندي
تــوپـان وړي څو وړۍ یـو

دیـــوبـــل څــخــه لــېــري
دګــریــوان څیري تنۍ یـو

حـمـیـدزیه ارزښت مند یـو
حـمـاسـي مستې لنډۍ یـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مــوږ دګـلـونـــو نـــه ازار اخـيـسـتـی
دبـــدو کـــړونو مـــو بـــازار اخیستی

وخـــت ســـره لـــوبـــې ښه په نره کوو
دخـــپـلـــه ژونـــده مـــو قرار اخیستی

دخـــپـــل هېواد مـــو ورانول عدت دي
دورور پــه ویـــنـــه مـــو تالار اخیستی

هسک کي سپوږمۍ موپه لیدو شرمیږي
دمـــیـــنـــي لـــیـک مـو د ریبار اخیستی

دژونـــد کـــول مـــو لازده کـړي نه دي
دځـــان وژلـــــو تـــه مـــو دار اخیستی

دخـپـل هـــیـــواد ودانـــو ل نه غواړو
بـــدکوو ژونـــد مـــو دچینار اخیستی

په خـــپـــل کلتور باندي ملنډي وهـــو
ظـالـم اغـیـار زمـــوږ اقرار اخیستی

دجـــنـــګ غوښتنه ښه په زغرده کوو
بد یوو لاســـو کي مـــو انکاراخیستی

دخـــپـــل زړګي دصـــبـــرولـو په پار
حمیدزي سـتـرګـو ښخه کـار اخیستی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږحال

نه پو هیږم دژونـدون خوږي تـرخي دي
خــوښـي نسته دلـتـه واړه انـدیښني دي

دچـا ژاړی اولادونــه مــســکــیــنــان دي
دچا ســتــرګــې دفـــراق تکي سرې دي

زمـــوږ هـیـواد کي دکلونو سه جـګړه ده
دښــارو مــنــځ کـي دجـنګ بلي لمبي دي

ظالمان دي دفـرديــو پـه خـــولـه کاندي
دجــابـــر دمــظــلــومــانــو سـه ګیلي دي

رحـــم نـــه لـــري ګلونه يي خــزان کـــړه
دقــاتــل مــالـيـار لاســونــو کي چړي دي

ورور دورور سـره په جنګ دی نه پوهیږي
جـــوړي کـــړي بـــيـــګـــانـوو دسیسي دي

دکـــتـــاب مـــيــنـــه يـې زړکـي زره نسته
زموږ اوښو منځ کي بي شمېره فاصلي دي

کـــه يـــونــه ســـو تـــل تر تله به کـړیږو
حـــمـــيـــدزيـــه پـــه نفاق کي تارکي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مادي جوړل غوښتل زما وران كوره
ته رانه ويجاړ كړلي تــوپــان كــوره

ستاساتنه مــوږ باند فـ رض سوې ده
ولې موږ كړې وران زما جانان كوره؟

اې هــيــواده! زه دي پـــوروړی يم
زه دي يم شريک په هر تاوان كـوره
هيوادته
ستا دســيــنــدونو دښكلا ننداره
لكه دښكلي مخ ومــخــتـــه اينه

هيواده تاكي څـــه كـمــی دښكلا
هره لويشت خاور دي دميو پياله

تاكي دكروړو زلمو هــســک اندونه
ستا هرخوا ده په ګلونو ښايسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

مـادې دد يـــدن هــيـلــه تل کړي ده
دا هــيـلـــه زړګــي راته ښـــوولـي ده

ستا ســه ښـايـستــه په دي نړۍ نسته
ستـا هــر ويـــنـــا درتېــولو ښکلي ده

مـــخ دي دګـــلاب څخه رنګين ښکاري
هــا کــوڅـــه په تابانـدي سپيڅلي ده

نـــه منـم غــمــازه ســتــا خبرې زه
ما دخـــپــل جـانــان ښکلا لوستلي ده

حــســن يې دتېــولــو څــخــه بره دئ
هــســـک ورته لــمـنــــه غـوړ ولي ده

وګــوره سپوږمۍ په منـځ کي درز لري
دې ښـــکــلـــي دګـل ښــکـلا لـيدلي ده

وايـــمـــه ســـلام په ښايسته جـانــان
مــا هـــره خـــبـــره يـې مــنـلـي ده

اې دحـــمــــيـدزي دتـــخــــيـويـال تاله
تـا دخـــپـــل بـــريـــا رســـۍ نيولې ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلام دربانــدي وايــم
خــبــروکې دې ستايــم
دګل ســـره پـخـلايــم
مـــــدام زه پـه ژړايــم
ته لـــمـــر يې راختلی
وګـــــړو يـې مـنـلــی

قــربــان دي سم جانانه
پـه ما ګــران يې دځـانه
ته دوست دپاک سبحانه
پــريــمــان يې دښکلانه
درب يـــې نـــــازولـــی
وګـــــړو يـې مـنـلــی

(c) ketabton.com: The Digital Library

''''''''

دځان عـــــزت لـــپاره
دلـــوړ هــــمــــت لپاره
دنــــنـــګ غـيــرت لپاره
خـــلــکـوتــه خيررسوم
ځانـــتـــه ثـــواب ګټـــوم

مــيـنـــه درب مې زړه کې
دزلـمـــوغـم مـې وره کې
ځان مې په پوري غره کې
دلــــتـــه ګـلـونـــه کرم
ځــــانـــتـــه ثواب ګټوم

دمـــــدو ســتـــړى ملت
دا خـــــوبــــوړى مـلـت
ډېــــرکـــــړيـدلى ملت
نـــــړئ مــنـلـى مـلـت
ددوى خـــــبـــــرې اورم
ځــــانـــتـــه ثواب ګټوم

زمــا قــلـــم خـــوښيږي
زما غـــنـــم خـــوښيږي
زما شب نـــم خـــوښيږي
بـــس نـيــغه لار خوښوم
ځانــــتـــه ثـــواب ګټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـلـکـو تـه خـير رسوم
وګــــړو ځــان نـه پلورم
نيکه خـــــبــــره اورم
ځـانـتـه ثـــواب ډېـــروم

چې پښتانه پـري ګران وي
خلک درانــه پرـي ګران وي
کړوړه خواږه پري ګران وي
هانـــيــک وګــړي ستايم
ځان ته ثـــــواب ډېـــروم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم

چې خــپل ژبې ته خدمت کړي
چې پــوښتنه دمـــلت کـړي
چې د قام په غـــم غمجن وي
ها وګـــــړي بـــــريمـن وي

زما لپاره قــــــدرمـــــنــه
زما ژبه ده شــــتـــمـــنــه
ها وګـــــړي ښـــايســـته دي
دپـــښــتوســره چې مله دي

ليک وايه چې پـه پــښـتوکړي
چې ســـتـــايـــنــه دتېو کړي
په هـــغـــو وګـــړو وياړم
زحـــمـــتـــونه يې تل ستايم

که مـــوږ خپـل په ژبه وياړوو
هـــــره بـــرخه يې تل ستايو
تولې هيلې به مـــو پوره سي
خوشحالي به مــــوميلمه سي

د وخـــــتــــــوســتـړي ژبه
بي غــــورئ خـــــوړلې ژبه
راسئ نـــــور ورته خدمت کړو
دهــــــر تـــوري يې عزت کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل فرهنګ به راژونـــدی کړو
خپل مـــــزل به ګـــړندی کړو
مـــيـــــنـــه مينه به خوره کړو
دهـــســـکـــو به ننـداره کړو

ســـتـــــوري وبه ويـنـــوبره
دنـــــيـــــکـــوبه کـــړو خبره
دابـــــنـــــونـــه به آبادکړو
بـــــنــــد آنــــدونه به آزادکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

دکایناتو په لوستلو لګیا
دخپل ځان خوی په ښه کولو لګیا
دبریا ګانو په موندلو لګیا
دزړه اومغز په زورولو لګیا
هغه شاعرځوان څومره ستړی ښکاري
دخپل ملت دغمه مړی ښکاري

دخپل ټاټوبي په دردونو ژاړي
دخپل هیواد په کړاونو ژړاي
دګران هیواد په سوځیدلو ژاړي
دنفرتو نوپه لیدلو ژاړي
هغه شاعر ځوان غم خوړلی ښکاري
دخپل ملت دغمه مړی ښکاري

دیتیمانو ژړاګاني اوري
دبورو میندو ښیراګاني اوري
دظالمانو خنداګاني اوري
هغه شاعر ځوان لاپیاوړی ښکاری
دخپل ملت دغمه مړی ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

دظـــالـــمـــانـــو دبـــــريـا كيسي دي
دخايانانـــــو د وفا كـــــيـســـي دي
دغـــــلـــــيـــــمـانو دبقا كيسي دي
دپاكــــو خـــلــكــو ناروا كيسي دي
هغه شاعرځوان اوس نيمګړى ښكاري
دخـــــــپـــل ملت دغمه مړى ښكاري

دقلم مــــــيـــــنـــــه يــې دزړووتلې
دپــــوهي ښاركې يې ډيوه مړه كړي
دكـــــتـــــابـــونويې پوښتى سوځلي
دتاريــــــخـــــونويې ښكلا ايستلي
دمـــــلـــــتـــونـــو يې بـــريا ځپلي
دحـــــمـيـــدزي نه يې ځواني خوړلي
هـــــغــــه ښاعرځوان نړيدلى ښكارى
دخــــپــــــل ملت دغمه مړى ښكاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

دګـلـونو مـــخ جانان راته رایـاد کــړي
زړه مې غلی په کوګل کې تل فریاد کړي

زما جانان واړي نــــړۍ نــه ښایسته دی
غمـــاز ځکه ما حقیر ســـره تضاد کـــړي

نـيـکــي کاندي تل ښيګڼه خـوښـونکی
مــيــنــان يې په خـــبـــرو اعتمادکـــړي
حميدزی دخپل محبوب په ديدن موړکړه
ربـــه زړه مې تل دنــفــس سره جهادکړي

پند

دمـــحـــشـــر عـذاب کړه ياد
په ژونـــــد مـــکـــړه اعتماد
دګـــنـــاهـــو تـــوبګاره ســـه
وکـــړه نــفــس ســره جهاد
لمونځ دي کانده ذکات مخوره
مـــکـــړه ورور ســـــره عناد
خالق ســتــايـــه اذکـار وايه
په داريـــــنـــو بـــه سی ښاد
دروغ فـــريب اوچم سه تښته
خـــپـــل ګل بڼ دي کړه اباد
ظـــلـــم غـــلا زنـــاده بده
ځـــان دبــدو کــــړه آزاد
نـــيـکـي کاند که هوښيار يې
پـــوره ســتـــا به سی مــراد
پـــښـتــانــه څه لومړی و کړي
حـــمـــيـــدزی وای اتـــحـــاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

دپښتون ګورګی ودان کړې
مورږ دبــــدو په امان کـــړې

رخـــه وباسی زمـوږ زړوسه
اتحاد زمــــوږ نښان کـــړې

مــــومـنـــان دغمـو ليري
دخـــوښیو پــري باران کړې

زمـــوږ بــنـوـنــه ډک دګلو
مینان مــــو په جانان کـړې

پـــوهـــه راکـړې دنـیـکِـیو
کتابــونـــه مو راتــوان کړې

ربه مــــوږ درتــه زاری کـړو
مـــوږ کامله مـومنان کــړې

حــمـيــدزی دبـــدو لـيـري
تل په نيغه لاروان کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دتــورو وریـځــو مینځ کي
دلـــمـــــر رڼا خامــه سوه

درمـل دســــوي زړونــــو
څنګه بــس دوه جامه سوه

مــوږ خــوبس یؤو جودیوو
چا ویل چي دوه کامه سوه

کــلــــونه رنــــځ مــو وړی
ځـــکــــه ژړا عــامه سوه

دســـتـــورو خــواته درومو
سپوږمۍ مودوه ګامه سوه

حــمـــــیــــدزی وکــړیــدم
بـــنـــده چې زما زامه سوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

که ســتــوري نه وي رڼايي به نه وي
علم که نه وي نــيــکمــرغي به نه وي

ډار دکــړاوه که زمــوږ مل وو همیش
خـــبــــره واوره خوشحالي به نه وي

کــه دپــښــتــون ســره تېغري وهي
باور لــــرمــه بــــريــالــي به نه وي

کـــه چا غليم ســــره ملتيا وکـــړله
دها وجــــــود کي خپلواکي به نه وي

خــمـــار يـــم زه دخپل جانان ددیدن
دلته خمار ســــره مـستـي به نه وي

حـــمــيــدزی زړونو ته ورتلل غواړمه
داسي کيدای سي چې ازغي به نه وي
17/12/1397

(c) ketabton.com: The Digital Library

منجات

ربــه علم پـــوهـــه راکـــړې
مـــوږ دجـهـلـه پـه امان کړې

مـلـــګـــري دکـتــاب غـواړو
لــيــري مـوږ دهره زيان کړې

دعـــزت ژونـــد درسه غواړو
دذلت نـه مــــو پـنـهـان کـړي

مـــيـنـه زمـوږ په ختـه سوي
مـــوږ ملګري دجانان کـــړې

تـــږي تـــــږي يـــوو بادره
رانـه خوښ واړه ساقيان کړې

هيواد زمـوږ کـه نن ويران دئ
زموږ هيواد لوړ په جهان کړې

ګـــنـــهـــګاره يــــمـــــه بادره
حـمـيـدزی پوه په قـرآن کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزه

څــکــه يــوو ستړي موږمستې لټوو
غــمــونــه زغمو موږخوښې لټوو

په سپينو ورځو کې ويده ځکه يوو
شــپــې رڼــوو مــوږ رڼا يې لټوو
15/12/1397

زمــاجــانــانــه ګلـورينه
دخـــوبــانـــو اولــيـنـه
ستا پرلارکه څوک درومي
دخپل ربه سـره يې مينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

غـــمـــونه ډېـرمې درحساب دي
غـــمـــګـــيـــن تارونه درباب دي

دلــــــتــــــه وګــړي کـړي ظلمونه
نازک زړګــي واړه کـــــبـــــاب دي

دفرهنګ جرړي مې اغيار راباسي
زمـــوږ وژلــــوتــه بي تـــاب دي

دپوهې زده کړي ته موکله پرېږدي
تــول دښــمـــنـــان مو دکتاب دي

دحـــمـــيـــدزي سره سلګۍ ملګري
اوښــکـــې يې ډېـرې ددرياب دي
—2/11/1397

څلوريزه

پنډ مـي اوښکي دې راون يم
دغـــمـــونو يو لـوی کان يـم

دبـــريـــا پـه هيله درومـــم
ډاريـــدو نکی دسبحان يـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزه

ګورم هسک ته ستا ښکلاوي پسي موندم
خپل زخـمـي زړه ته دواوي پسي موندم

دې نـــړۍ کي خـوښـــې چيرې وه وګړو
يم تـيـروتــی که خنداوي پسي مـــوندم

څلوريزه

داوګــــړي به درکـــومــــه ناخبروي
لادرکومه به زموږچم کې محشروي

دګلونو فـــريـــادونه څوک نه اوري
دلته خــور به لاترڅــو دغم ټغر وي

غزل

دزړه بـــڼ مې دخالق په ثنا ښاد دئ
دبـــديـــو مې هيرکړی هريو ياد دئ

تـــوبـــه کاندم دګلـــونـــو د ازاره
دګلبڼ په ښـــه پاللو کي جـــهـــاد دئ

درنـــو ستورو شمارل مې عدت سوي
په سپوږمی باندي مي کړی اعتماد دئ

دجـــانـــان پـــه يـــادولو مې زړه پايي
دغـــمـــاز سره په زغرده مې تضاد دئ

کـه دګل ستاينه هـــيــره کـــړل وګړو
حـــمـــيـدزيـــه ها ټولـنـه کي فساد دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند

مرګ موپه وړاندي دئ غافل ولې سو
په بـــدو لارو پــه مـــــزل ولې سو

مــوږ دخــوبــونو په ليدو ژوندي يوو
خـــپــلـــوخوبونو ته اجل ولې سو

د دوږخـــونـــو سه خـــبــرنه لرو
دظــالــمــانـــو ســـره مل ولې سو

دخـــوږ کـــوثــر غاړې ته تلو په لټه
ســـاقي جـــانان ته پــه غزل ولې سو

ســتـوري پـريمان مو خواوشا تاويږي
رڼالــيــدلـو تــه مـــاتـــل ولې ســـو

په ښــکــلاګــانـــو مــو زړګي اوبوو
خـــواکي اغـــزوتـــه لکه ګل ولي سو

حـميـدزی مست دخپل جانان په يادو
مــــوږ تـورو سترګو ته کجل ولې سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

درد مې قـــــرارنه لري
زړمـــې درزارنـــــه لري

دمـــدويـــښ بيـــده يم
رحـــم اغـيـارنـــه لري

بـــيـــلــــه نـفـاقـه څخه
دلـــتـــه څوک کارنه لري

دلــــتـــــه اورنــــه بل دي
اوبـــــه هــــم لارنـه لري

ګلاب مو مړاوي شکاري
بـــلـــبــل چـغـارنه لري

په غـــمـــو شپي تيروو
ښايست مــو ښارنه لري

په رڼــا نـــــه يــوو مين
تـــيـــارې تـلـــوار نه لري

دحــمـــيــــدزي په وينا
هـــيــــواد موهارنه لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما شاعري

نــغــوارم بـــربنده شاعــري وکـړم
نــغوارم په لـويه ورځ مختورى سم

زه دالهامــونـــو چاڼ اړيـــن ګـڼـم
ماته مې فـرهنـګ دځان لوړښـکاري

غــــوارمــه نظمونه مې دګـټـې ډک
زما دچـــم وګـــړو ته ډالۍ ورکـړي

زما په شاعري کې فحشا مــه ګـــوره
زما په هر ويوکي کي خــواږه پټ دي

زما ســـره مې غــم دخپل وګـړو دئ
ماســـره دردونه دکــروړ غره په شان

زه مې دتاتــوبـي ســر لــوړي غوارم
پام کـــوه په نـيــکـوکي دې ګټه ده

ســتــا که مـرګی یادوو څه دې وليکل
هـلـــه دي دلـــيـــک ښکلا او چته ده

ځانته دې په لوى لاس شرچي وانخلي
ځانـــتـــه دې بريا ګـوره په لويه ورځ
وپاشه دېـــوې په شان رڼا هــر خوا
هله دې ژونـــدون کي لــويه ګټه ده
ماتـه حـمـيـدزى په ګل مين ښکاري
لاس کي يې نيولي ســره سکروټه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دښــــکــلا په لټه درومـــم.
دوفـــا خــواته روان یـــم؟

دغمجن ژوندون سه تېنتم.
دبـــریـا خـــواته روان یم

دګلــونــو ســره خانــدم
درنـــا خــــواته روان یـــم

مالوستلی مې نـصـیب دئ
دخــنــدا خواته روان یــم

مــیـنــه موندم لیونی یم
دســبـا خـــواته روان یــم

حـــمــیدزی مې دئ ملګری
دعــقــبـا خـواته روان یم
20/3/1398

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

ســـتـــا درحـــمــت په انتظاريومولا
موږ دې غوښتونکي د انوار يوو مولا

دګناهونو مـــو پـــنــــډونــه پــه شا
څـــه که ملګري دتلوار يـــوو مــولا

زمـــوږ در واړو ګناهــو راتـــيــرسـي
مــــوږ تــل په هيله دبهاريوو مــولا

ستا انعامونه پرموږ دېـــرســوې دي
موږ ستا ودر ته اميد وار يوو مــولا

زموږ تاتـوبـى دغـمـونو خلاص کړې
مــوږ دکلونو څخه خوار يــوو مولا

حــمــيـدزى تــاتــه دعاګانې کــوم
موږ خپلو کړنو سه په ډار يوو مولا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندمې

دکــــړاونو په ګاللوو عـــــدت ســــــوی یـمـه
زه د دردنو په زغــمــلــو عـدت ســوی یمه

دنیکو کړنو دکولو هیله مـــنـــدیـــم هـمـیش
دغـــبـــرګو ســتــــر ګوپه تړلو عدت سوی یمه

که مې وجود راته تحفه کې تش غمونه راکړل
دلوی غـــمــــوپـــه هــیرولو عدت سوی یمه

دلوی بــریا یــمـــه په لټه نـړور څه نه غواړمه
اوس د وختونو په ژرتللو عـــدت ســــوی یمه

دپښتنو غمونه هومره دې چې زړونــه چـــوي
زه حمیدزی په ژړیــدلو عـــدت ســــوی یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

ربـــــه مــــوږ یـــوو ګناه کار
ســـیـــخ کــــړي موږ په نیغه لار

مــغــفـــرت راتـــه ډالـــۍ کــړي
راســـه خــــوښ کــــړي ښکلی یار

جـــنــــت ځای دی دنــیـــکبخـتـو
مـــوږ نـــیــک بخت کړي یاغفار

موږ یې خوښ ته راسه خوښ سي
تـــل دي وایــــوو اســــتــغـفـار

مــــوږ تـــه عــلــم پوهه راکړي
جـــهـــل اوردی ســــور انـــګـــار

وروروليٰ بانــــدي مـو کروږ کړي
دنــــفـــاقـــــه یـــووبــیــزار

دجــانــــان کــــړي مـــوږ ملګری
دبــــیــــلوالــــي یـــوو په ډار

ثــــنــــا وایـــوو ســتــاخالقه
وه غــــمـــــازتـــه یــوو تلوار

حـــمـــیـــدزي ته سقون ورکړي
دمـــــــــــــدو دیٔ نــاقــــرار

27/11/1397

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

مینه ستا بانــدي ژونــدی یمه جانانه
خـپـل په کړو کي کـړندی یمه جانانه

درنه زار مې سه هر هرڅه چې زه لرمه
خــزانونو کي ســـپـرلی یـمـه جانانه

تا زموږژوند ته خوښي واړه ډالی کړي
تاتـــه واړه ســپـیـلـنـــی یمـه جانانه

په ګـلـونـو مې ستانــوم رنګینه کړی
څـــکـــه ژونـد کي بریالی یمه جانانه

دغـمــاز مـنـافـقـت راته څرګند دئ
دغـمــاز مــخـتــه مرګی یمه جانان

اووه هسکونه دې لـیـدلي دې دلـبـره
ستا قربان سم ستا مریی یمه جانانه

ته د تـــولـو ښکلوښکلی یې ګلرنکه
حـمــیــدزی درتـه لوګی یمه جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

ماتــه دنــړۍ يې ځــخــه ښکلی يی
لـمـــره په درايـــنــوکي ښاغلی يــی

ستــا دښـــکــلا زه ځنگه صفت وکـړم
ته خــوپاک الله خـپــلــه ستايلی يې

ستا پــر لار تـــــک دنيکبختانـــوچـــار
اې جــانـــانــه ته ځومره سپيځلی يی

مــيـــنــه دې زمـاپـه زړه کي ميشته ده
گله تـــــه زما ځــــانـــتـــــه منلی يـی

هسک دې درناوي ته دی اوچــــت ولاړ
ســـــتـــورو تــــه رنـا يې نازولـــی يی

ســـتــــا ديـــدن کـــول دبرياليو چار
خوار حميدزي خپل زړه کي ساتلی يی
****

ســـتــاد ديــــدن يمه په هيله ليلا
زړه کي مي ستا ده مينه مينه ليلا

ستا پر تور مخ چي رڼا گاني وينم
زړه کي وچــــــه سؤلـه وينه ليلا

زما جانان دلــتـــه سجده کړي ده
ځکه ته هــومـــره يې حسينه ليلا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند

دستـورو په محفل کي تاريکيوته ځای نسته
دژونـــد په ګـړنګونوکي مستيوته ځای نسته

وجـــود څخه مې تــوله تقوا تللي ده زاهده
په زړه کې مې دويـــري وسلګيوته ځای نسته

په چم کي مې دجهل دروازي پرانيستي پاتي
ناصحه زموږجونګړه کې ښاديو ته ځای نسته

دګلو دښــمــــنــــــي مې دمـدو څخه په غاړه ،
دبڼ په کنارو کي مې غـــوټيوتـه ځـای نسته

يوالی زمــــوږ په چـــم کي دکـفر علامه ده
زموږ ظالمو زړونـــو کې خپلويو ته ځای نسته

دميـنـــې راته مه وايه نـفـرت باندي مين يوو
بي بختـه يو هيواد کي موسپرليو ته ځای نسته

کـــتـــاب سوځو لاسو کي موتيري توري نيولي
په دې وېــــران هيواد کي ابادیو ته ځای نسته

دپـــوهــې سره رخه مووجودکې اخښل سوي
دپـــوهــې سـمـندر کي موسياليوته ځای نسته
خپل وروړسره خفه يوو دښمن دښمن يې بولو
نـور نسته زموږ په ژوندکې ناکیوته ځای نسته
دقــام په غـــم لړلی غـمـجـن حميدزی وايي
وګـــړو دې نــړۍ کي خــوشيو ته ځای نسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دپــښــتــون غـاړه نفاق کلکه نیولي
بي علمي يې په پـښـو کي جاروتلي

دخپل ورور سره کینه کوو لګیایوو
ځکه مـور مو په هرکور کي ژړیدلي

دغلجي اودوراني په نــــوم بیلیږو
دلته ځکه داتیاره ده غـــــوړیـدلي

دتاریخ رنـګین ځــــپــــرکي کله لولو
په نــــړۍ مــــو ده میرانه ځلیدلي

دنیکونوپه نــومـــو لا ویاړیـــــږو
رقیبانو مو دکـــوره تــوره ده وړي

راسئ یو سو دقلم سره خپلوي کړو
حــمــیــدزیه نـړۍ پوهې ده ګټلي
5/2/1398

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختار

زما دقام دښــمـنــه واوره!
زمـــوږ خــاوره غیرتي ده!

زمـــوږ زړونـــه کاڼي کاڼي
دغــه ســيـــمــه جنتي ده

خــپــل پــه خاورې قربانيږو
زمـــوږ مــيـنـــه فولادي ده

زموږ دتوري تاريخ روڼ دی!
زموږ قلم ســره دوستي ده!

زموږ په زړونـــو کي اورونه
په وجود کي مـــومستې ده

داچې اوس موږخواروزاريو
خـــوره دلــتـه بې علمي ده

که قامــونــه مويوځای سول
پــه نـــړۍ مـــو پاچاهي ده

حــمــيدزی دخپل هيواديم
زما هيـواد سره دوستي ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلوته خــنــدا مې پرخوله نه راځي
دښـتودفـراق ته تـوپـان وړی یــم

زړه مې ددلبر په مینه مست شان ته
هـسـک تهد مې آندو دجانان وړی یم

ســتــورو سه رڼا مې وجـود وغواړي
تـــورو ماښامونو ته ځان وړی یـــم
ځلوریزه

ســتورو کي رڼا چې کله ورکـه سي
بیلګه دبې علمه انـــســان هغه شـان

لوی ورځ حســاب ته منتظر انسان
سولې ستا راتلوته افغان هغه شان

پند
رڼاګانـــو ته دســتــورو لږ خو تم سه
په تیارو کې دمـــا ښام هم ډېر رازونـه

دګــلابـــو وږمې هـــرخوا ته نڅا کړي
داغـــزو په تـيــرڅــوکــو پروازونه
لـــمــر شغلي کانـــدي زموږ وجود لپاره
دســـپـــوږمـی لارکې ستړي دې مزلونـه
آندیم وړی خپل وجود ته ځنګه جوړ دئ
خــیـال مې لـیـري لاړسي وکړي وزرونـه
دې نـــړی کي په هـــر لـــوري ازموینه
حـــمـــیــدزیه دلـتــه هرخوادې رمزونـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مه کــوئ جنګونه مې په چم کې نور
دلـــتـــــه دويـــرنو هيـڅ کمی نسته

راوړي قلمونه خــپـــل جـــونګړو ته
زمــوږ خوارو جونګړو کې غمـی نسته

مـــکـــوئ نــفـــرت دخپلو ورنــو سه
نـــســتـــه زما په قام کې بدسړی نسته

وکـــرئ ګـــلـــونـــه مـــو بڼونو کې
آره ځـخـــه دلـــتـــه هيــڅ اغزی نسته

مـــه کـوئ ظلمونه خــپـل وجود باندي
ظـلـــم چـارکي هيڅکله بـــــری نسته

اور مـــړکـــړي هيواد نه مـــو زما قامه
غم سه خلاص هيواد کي مو سړی نسته

ښــکــلـــي ســـئ دښــکــلـو درناوی کوئ
ښــکـــلـــو انساناـــوته مـــرګی نسته

بـــدو تــــه کـــه ښــه يې کـلـــه وويل
پـــوه سئ حميدزي ســـره زړګی نسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـــړۍ چاپېر کړه ټوله ډکه درنګونـو
هــــرخوايې ښايسته دپه ګـلـونــو
دلته بدمه کړه هوښيا اوسه انسانه
ښکلاګانـي دي هرلورته دسيندونــو
دپښتون خاوره بـــډايــه دغـروره
هرلويشت يې پيمانه دغـــيــرتونو
8/6/1398

دې نــــړۍ ته ته ډېوه يې
دښـــيــګـــڼــو مجموعه يې

دهـــر لـــوري ځليدونکيه
تـــکـــه سپيـنـه آينه يــې

په آسمان کې ځلاندستورى
دخـــالـــق لــويه تحفه يې

ستا ليدلو کې خــوښي ده
دبــــريـــاو خـــزانـه يـــې

ستا دسترګـــو رڼـــا اوري
د ګـــلــــونــــو دکـالـه يې

مـــيـنـــان دي بخـتـور دي
ټــولو ښکلونه ښايسته يې
حمـــيدزى دې صدقه سم
زما لپاره خـــو هرڅه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزه

زنکدن باندي مې پورته غيوار هيواد دئ
ويـــجـــاړ سوی هر برخه کې فساد دئ

غـلـيـمـانـــو ورته کړي يوه صلاح ده
دمــــدو څـــخـــه دراوسه لا بــربـاد دئ

پند

دنـړی مــخ بدرنګ نه دئ
دلـتـه هرخوا ګړنګ نه دئ

په کـــږو لارو روان يــوو
ملامـت دلـتـه جنګ نه دئ

زمـــوږ سترګې دروغجني
په طـلاوکې زنـــګ نه دئ

دقـــاتـــلـــو تـــورو غږدئ
دمکتب شيرين زنـګ نه دئ

دلـــتـــه وينې تويي ســوي
دګــــلابــو سور رنګ نه دئ

ولې ډار دقـــبـــره وکـــړو
قــبـــر هــرچاته تنګ نه دئ

حــــمـــــيـــدزيـه لاره لنډه
آسمان دومره هم دنګ نه دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زماخاوره

دې خاورو کې ده مینه زموږ زړوکې نفرت دی
باران دتیږو وکړي وارن کړی مومملت دئ

دګلو قدر نکړو ښکلا مو خوښه نه ده
خماریوو دسرو وینو خرڅ کړی موجنت دئ

ورانی کوو په زغرده خپل کلي په اورسوځو
په خپل منځ کې جنګیږو ژوندون مودذلت دی

ماشوم ته په تیغونو وژل دانسان ښي یوو
پري علم پوهه نکړو میشت دلته جهلت دئ

اې قامه ولې وژنې داستا دمور بچي دي
ستا زړه کې وینه نسته که ختم محبت دئ

یوالي ته جرګه سئ لربرسریوځای کړئ
د ورنو په یوالي کي درهرڅه برکت دئ

خپل غرونه به آبادکړو ګلان به پکښي کښیږدو
زما زړه کي حمیدزیه دګل سره الفت دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اورو دمـــرغــانـو شور
دلــتـــــه ښکلا ګانـي دي

نسته زړه کې مینه زموږ
کـــروړ دي لـکه کاڼي دي

مـوږ لیوني ســـوي یوو
سـترګي مـــو نـادني دي

بـــد وړو کتابـونـو ســـه
ویـنــېـ مـــو ارزانـي دي

نه غــــواړو بـریا لـویـــه
مـستې مـوسـاګانـي دي

بــــنـــدیوو تــروږمیوکي
لاري مــوویـرانــــي دي

خدایه خوشحالي راکړي
دلــــتـــه ژړاګـــانـــي دي

زړه دحـــمـــیـــدزي ښخه
ســـري ویني روانـــي دي
19/6/1398

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مرګه هیروم ځانته خوشحالۍ اخلم
ژونــد تیروم ستر ګوته سلګۍ اخلم

نه کـــوم ګناه نور تـــري تـوبه کوم
ځـان ښــادوم نیکوته ځـــولۍ اخلم

خیال مې درآسمانه پوري پورته وړم
زړونه پلورم یون ته مـې څپلۍ اخلم

هــرسمته خپلویو ته دامـــونـــه ږدم
مینه کـــرم ښکلوته سپـوږمـۍ اخلم

لار کي حـمـــیـــدزي سره تېپي وایـم
زړه صـــبــروم ســتـــرګو ته پټۍ اخلم

څلوریزه

سترګې مې بینا په هغه دم سولي
کله چې اې ښکلیه زما صنم سولي

عقل مې کـــروړ ستا په خبرو سو
ته زما زخـــمـــونـوته ملهم سولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د وجود دغه پيچلی جوړښت
پاس دآســـمـانه اوريدلی اوربنت
دعـــقـــل مـــزي داتړلی جـوړښت
خــالــقــه ستا دذات ستاينه کـوي
هـــــــره زره دي يادونه کـــــوي

ډالۍ دي راکړ زما ديـــن سپيڅلی
هغه جانان چې انس وجنس منلی
دنـــــړۍ هــر لـورته يې نورختلی
زړمې خالقه تــــل مــــنـــنه کوي
هـــــره زره دې يــــادونـــه کـوي

دګلومـــنـــــځ کې داغـــزو کورونه
داوبـــو لانــــدي بل داسـره اورونه
ســـمندر مـــنـــځ کې دکبـانو زړونه
دالوتـــونکو مـــست چـتـــک وزونه
باداره ســـتـــا حـــکمت بنودنه کوي
هـــره زره دي يـــادونـــه کـــــوي

دخـــاورو جـوړ د آدام ذادو وجـــود
دځــمـکـــي مخ باندي روان هرسرود
واړه تشيال کې اوسيدونکی موجود
دلـــمـــر دوړانـــــکـــــو داروښانــه عمود
خـــالـــقـــه ســـتـــا دذات ستاينه کوي
هـــــــره زره دي يادونــــــه کــــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما چم

ساز او ســــــرودونه هيڅ
زما چــم کې مــزه نه کړي

بـــدکـــــوي بــد کارخلک
بـدوســـــه تـوبــه نـه کړي

ورک دي په تياره کې دوی
زړه کې انـــدېښنه نه کړي

درومـــي دتــيـــارو لــورته
ژونـد ځـخـه ګيله نـه کړي

سوځي کــــتـــابونه خپل
غـــم دآيــــنـــده نه کړي

ګــلـــــو ته تـــل بــدوايي
بـدو ته غـــوســـه نه کړي

زړه دحــمـــيـدزي غمګين
ښــکــلــوتــه کاته نه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

ستا دسترګوشغلې هرخواته خورې دي
دنـــړۍ په هــره بــرخـه کې ډېوې دي

دمــيـنـــو زړونـــه تـاپسي خوږمن دي
ستا دحسن پـه هرسمت کي ننداري دي

زړونه ســتــا دلـــيـــدو وږي دي دلبـره
ستا دمينې څــومره سوځندې لمبې دي

درومې ستا خـواته زما ناچيز خيالونه
تـــخـــيــول سـرمې ملې انـدېښنې دي

دنـــړۍ دټــولـــو ښـکـلـو څخه ښکليه
سـتــا يادوکي د خوږو شاتـو چينې دي

حــمـيـدزی دې صـــدقــه سه اې دلبره
تا پاشلي زمــوږ په لارو کې شــغـلې دي
14/7/1398

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوډ

مرګ مي دی قبول که مې جانان هیرکړئ
زړه مي رانه واخله که مې ځان هیر کړئ

بـد یــمــه بــادره زه اقــرار کــوم
عشق د دونیاګی کي مې میزان هیر کړئ

زما په حال افـسـوس دئ تـیروتلی یم
خـیـال کې درناو مې تـوپـان هیرکـړئ

اوره سـتـا لـمـبې مې سوځوای نسي
ما دحـؤسـونـو هـر داستـان هیرکړئ

غـوارمـه خـوښـی هـرلورته ووینم
هـیـرمې کئ دبـدو مې آرمان هیرکړئ

شـاوخـوا هـر لـورتـه دآندزیرمې دي
فـکـر کایـنـاتـوکي انـسـان هـیر کړئ

زړونه دګـلـونـو ځـخـه کـرکه کړي
ولې دسـپـرلـیـو موکارون هیرکړئ

خوب کوو ارمان موپه خـوب نه خیږي
ویښ یـوو دخـوبونو مو تاوان هیرکړئ

وایـه حـمـیـدزیـه راتـه ووایـه
چا دجـنـګ وبـشلو کې افغان هیرکړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

خلک ځان ته ګټه کـــړي سوځي موهیوادپه اور
نـــلـــرو پـــټـــکی په سـر غـــواړو درقیبه پـور

چـــم مـو ویران کړی دئ غـــرونه موسوځلي دي
ظلم کـــړو په ځان باندي پلورو خپل دزړه ټـکور

وخت رانه تـیـرسـوی دئ پاته یوو کاروان څخه
مـخـتـــه مـو ازغي شنه دي نسته يې دکښلو زور

زما دقـــام په حال بانـــدي شین آسمان ژړاکـوي
بل دئ دجـــهـنـــم پشان نه مـــري لګیدونکی اور

دلته دسرو وینو خــــوړ زمـــوږ دویـــنـودک بهاند
مست یـوو دورور غوښي خورو دادی دغمازو تور

جنګ ته خوشحالي کاندو موږ يې تیرایستلي چا
درومو دبـــدی دښـــت کي نـــســـتـــه دنیکیو کـور

مـرګ مو رارواېولي هـــرځـــای کي قتلیږو مـــوږ
وړانګي دکـــتاب نســـتـــه ځـغلـو دتیاروپه لور

دلـــتـــه اتـفـــاق نـــســـتـــه غم دحمیدزي مل دئ
بـــدګني پـلار زوی دلته نسته یؤ رښـتـنـی ورور

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

دسترګو په شغلوکي ژوندون ګوروم
د رڼـــوســتــورو چموکي ګــډون ګـورم

ژونـد مې ستا لپاره وړاندې ځي روان دی
دخــوښــيــو په شــېـبو کي ترون ګورم

دجـنـت او د دوږخ پـــروا مې يی نسته
دخالق په صـــفـــتـــو کي سـکـون ګورم

دبــــر يا لـــوري ته ځـغـلـم رڼا مـوندم
په تيارو دتـــورو شـپـو کي سمون ګورم

زه لــګـــيـــا يـم خپل آنـدونه چيرې پيايم
دبـــدبــخــتــو په کڅو کي بيلتون ګورم

حـــمــيـدزيه دژوندون سره مې جنګ دی
د وګــــړو په څـــيــــرو کي جنـون ګورم

څلوريزه

ووايـــه دونيا درتـــه نور څه درکړل
غــم اوژړاګانې دې په برخه سـوي

څله دي ازار مظلوم وګـــړي کـــړل
آيا خوشحاليانې دې په برخه سوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړۍ

دښـــکـــلا ډکـــــــه ده بـلا دا نـــــــړۍ
هـــر سـمـــت يي خوند لري جدا دنــړۍ

که دي زړه وغـــوښـتـل خوندونه واخله
ډېــــره ښـــکـــلا لـــري رښتيا دا دنـــړۍ

مـــنـــمـــه دلـــــتـــــه ازمـــوينه ده بس
بـــس سـپـيـــنـــه پانــه دعقبا ده نـــړۍ

که دي نيکي کـــول خــوښـــې به وينې
واوره بـېـــخــــي ده بـــي وفـــا دا نـــړۍ

دبــــدو لــيـــره اوســـــه ښـــه کـــوه تل
که بـــدي نـــه غـــواړي رښـا ده نـــړۍ

بدو کي ژونــد که درته ښـه ښکاره ســو
هـــــر شــېـبــــه يـې ده ســــزا دنـــــړۍ

دپوهي شتون کي ژوندون غوره دی ډېر
نـــاپـــو هـــو خـلـــکو تـــه بـلا ده نـــړۍ

که دي خــوښـــې غوښتي نـړيو کي بس
دخـــالـق يـــاد کـــوه بـــريــا ده نـــړۍ

درد دهـــيـــواد مي په ارام نه پريـږدي
ما حــمـــيـــدزي تـــه ده ژړا دا نــــــړۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

درڅـخـه څنګه شـکـر وکـړم ربـه
ماتـه دي ډېـرې خوشحالۍ راکړي

دروغ وجـود یـمـه خـاوند خالقه
هـر لــهـزه کي دي ښـادۍ راکړي

سجده کوای سم بیله عذره خدایه
دهـریـو لـوري دي ډالـۍ راکـړي

زما عـاجـز څـخـه راضي سی مولا
ما تــه خـوښـۍ دي دنـړۍ راکړي

غزل

سـتـا هــره خبره کي بریا نغښتي
سـتـا پـه یاد ژړا کي هم خندا نغښتي

مـرګ دي یاد هیڅکله ورکوای نه سي
قـبـر کي سـتـانـوم سره رڼا نغښتي

جـام دپـاک څـښـاک دهـغـه چـا روزی
زړه کي چي یې هـر خوا تقوا نغښتي

دلـتـه که کړو لارو کي زر پــــټ دي
پای دبـــدو لارو کي ســـــزا نغښتي

مــکــوه دعـــلـــم بـــدي مه وایي
عـــلــم کي دهــر مرض دوا نغښتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان دي دګـلـونو په وږمو موړ کړه
ګـلـو تــه کـتـلـو کـي وفا نغښتي

ما تــه دنيکۍ کــولـو تـوان راکـړه
زړه دحــمــيـدزي کي دادعـا نغښتي
دنړۍ هره زره
ستــا په لار تللوکي ستړيا نه وينـم
دخـپـلــه ژونــده هيڅ سزا نه وينم

که څـوک دښکلي ژوند خبرې وکړي
ستا ياد بـغيـر پکښي ښکلا نه وينم

که وايې ستا خوښې ارمان دی زما
عـجـبــه داده وای ژړا نــه ويــنـم

ښــه دئ انسان دآيني نـه دئ جــوړ
دلـــتـــه ښيـګـڼـه بې ريا نـه وينم

دنــړۍ هــره زره يــاد کــوي ســتــا
په ځــيـنــو ژبــو کي رفا نه وينم

خـــوبـــونـــه دلـــتـــه ارامي نه لري
بـې ګـتـې کـړنـو کي بقا نـه وينم

دګل په نـوم چي ژبه ښکلي نه کړي
هغه مجلس کي هيڅ ښکلا نه وينم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که هوساینه دژونـد وغواړي څوک
نـړۍ کي هيڅ انسان هوسا نه وينم

د ارمـانـونـو يې پـنـدونـه په شا
دحمـيدزي خوله کي خندا نه وينم

زموږحال

دخـپـل مـنـزل ليد مو همدلته وکړ
وينئ موږ څومره وو ربنتيا سه ليري

مـيـنـه مـومـنځ کي د درواغو وتل
درکـومـه هـده وو تـقـوا سـه ليري

راتـه ثابته سـول زمـوږ هـره کـړنه
مـوږ وو دخـپل ژوند دبـقا سه ليري

ويـنـه مـو مفـت وه وژل مو ارزان
ظـالـمـان ولـې وه ژړا سـه لـيـري

دخـپـلـو کـړونـو پـه شمـار مکلف
ربـنـتـيـا مـوږ واړ وو حـيأ سه ليري

لـږ دي دا واړه کـړو نــه پـه مـوږ
لـيـر وو مـوږ وو درنـا سـه لـيري

زمـوږ غـرور درهسکو غرونو وو لوړ
مـوږ وو دعـجـز دکـلا سه ليري

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـــوږ پـــه مـنــځ کي درغجن يوالی
پــه ربښـــتـيـا موږ وو دهرچا سه ليري

که خپل خالق ته په سجده سوه واړه
هـلــه بـــه مـــوږ يـــو دبلا سه ليري

انـــســان دژونـــد پـــه مـانا وپو هيدئ
څـــومـــره وو تللي دبـــريـا ســـه ليري

اې حميدزيه کـــه کړه وړه موسم سي
مـــوږ بـــه خوندي يـــوو دسـزا ليري

سوله

ســـولـــه دشـاتـــو پيالـه
ســـولـــه تيـاروتـه ډيـوه

ســـولـــه خمار مـاتـــوي
ســـوله درهـرڅه خـوږه

دسولې ژوند ښکلی وي
سوله رونږ سيد اوويالـه

ســـولـــه بـــريـــا راولـــي
ســـولـــه دګـــلـــو باغـچه

ســـوله دژونـــد رنـګـيـنې
ســـولـــه دغـــم ده دمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سـولـه غـز ل دجانان
سـولـه دژوند سرمايه

په سـولـې موږ ميـنان
دسوله مـو خوښه دزړه

حميدزی خوښ ځکه يم
سـولـه دژونـــد پيلامه

زموږهيواد
هيواد زمـوږ دسوي سكورپه شان دئ
دلــتــه كلونو ښخه جـنــګ روان دئ

زمــوږ بــنـونه ټول زخمي زخمي دي
دمـــودو دلـــتـــه دغــمـــو باران دئ

نه راسه ورک ســو نه زموږسه ستړی
اولـوتی زموږ منځ كي داور توپان دئ

دمـــودو تـــږي يـــوو دسولې دغږ
دخــوښــی نه دئ دخپګان دوران دئ

زمـوږ په زړو كي زمــوږ هيلي وژنــي
دهـيـوادپـالو دقـتـلـو خـزان دئ

دورنــو مــنــځ كي نفــرتون شيندي
اغيار ظالم زمـــوږ پــه سر روان دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویـنـــه مـوپلوري پري ملکونه اخلي
زمـــوږ رګـــونـو کـي دزرو کـان دئ

زمـــوږ تــاریـــخ ته یې درواغ وویل
ښــکـلـی تاتوبی مو دخپلو وران دئ

کله پـوهــیـږي عـقل نه لري دوئ
زموږ په ځینو اوس انسان بدنام دئ

چي موهر ښکلی په کتاب ښکلی وي
دحـمـیـدزي همـدغـه یو ارمان دئ

دښکلوښکلی
دښـکـلـو ښـکـلی ښایسته جانانه
دتـولـو خـلـکـوځخه ښه جانانه
پاس آسمانـونـو تـه میلمه جانانه
زما وجـو درتـه لـوګی سـه ګله
په تـورتـمـونو کي ډیوه جانانه

درو دونـه وایـمــه په تاهمیشه
هـیـڅ نـــه لرم زه دژونـده ګیله
ځـنـګـه آدا کړمه دژوند شکرانه
چي ربه راکړی یې بس ته جانانه
دښـکـلـو ښکلی ښایسته جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه کې ستا څومره ده لویه بریا
نړۍ ښایسته ده ستا په نوراوجلوا
تاتــه درکــړی دی قــرآن پاک مولا
دپــاکــو زړنو یې هــرڅـه جانانه
دښــکــلــوښکلی ښایسته جانانه

دســـیــده لارې یـې ښوونـکی نبي
درب قــانـــو پــلــی کوونـکی نبي
دعــالــمــیـــانـــو لارښوونکی نبي
دخـــوشـــالــیـو یـــې آینه جانان
دښــکلــو ښکل،ی ښایسته جانانه

کــه ســتـــا په لار زه مـزل وکړمه
کــه دشـېبو دقیق شمـېرل وکړمه
حـمـیـدزی حق لورتـه کتل وکړمه
هـلـه بـه یـمـه ستا میلمه جانانه
دښــکــلــوښکلی ښایسته جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستــادمينې سمندرکي يم خوشحاله
زړه مې مـسـت دی دلتې يمه بيزاره
دخوبونو تعبيرونه مې رښتيتا سول
سـتــا يادو راتـــه راوښــودلــه لاره

موږګنهګاريوو

موږ ګناهګاريو چي هيواد مووران سو
دهـســـک څـــکـــه دغـمــو باران سو

زموږ په زړونو کي حـسد ميشت سوي
زمـوږ ښارونـــو کي کـتــاب ارزان ســو

ديــتـــيـــمــانـــو مــو ازار اخيستی
ښــکــلــو ګلونــو ته موځان تاوان سو

پــه کـــړو لارو دبـــريـــا هــيــله کــړو
په لارو ورک څـــکـــه زموږ کاروان سو

مـــوږ قاتــلان يـــوو د معصومو هيلو
دګلاب ژوند ته زموږشتون سترزيان سو

زمـــوږ وايـــه د دروغـجـنــو په شان
راڅـخــه لـيــري څـکــه سترجهان سو

دمـؤمــنــانو يـــــو دويــنـــو خــمــار
بـــديـــو خــپــه راڅخه خپل جانان سو

که د بـــريـــا لـــورتـــه ورتلل غــواړو نو
راسئ چي ټينګ پـه خپل خوږه ايمان سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلو کورو ته به خوښی راولو
راسئ راتول توله په سپین قرآن سو
که حمیدزیه نیغه لار لټوو
دستر کتاب سربه سم روان سو

رنګونه

دژوند ښکلي رنګونه
زموږ سترګوکي بدرنګ دي

بنیونه مو وران کړي
ګلونو زموږسه تنګ دي

چینار مو دئ سوځلی
خرڅ کړي مولونګ دي

کتاب مونه خوښیږي
کورنه موهم ړنګ دي
ناصح په تیږو ولو
غوږنو کي موسنګ دي
یوالي څخه تښتو
وهلي وارو بنګ دي
راځي تاتوبی جوړ کړو
قامونه موپه جنګ دي

راپورته به قلم کړو
زموږ توري تل په شرنګ دي

بیده یی حمیدزیه
غوږونو کي دي زنګ دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند

بــنــده هله خــوښې مومــې
چې ســتــاینــه دبادر کــړي

کور ښایسته یې وي جوړ کړي
چې تلوار په هــرنیک کار کړي

هله بــــد پــریــږدي بــدکاره
چې سلام دخــپل دلدار کړي

مــئیــن نه دي دروغــجــن دي
چې کــارونـــه داغـــیــار کړي

دهــغــو به څــــه ګــیــله وي
کــتــابــونـه چې په دارکـــړي

وخت ناڅون دی تلوار کانـدي
مـــوږ تــه خاوري انتظارکړي

ګــتــه اخلــه دشــېبې ســه
ســتــا ملــګري دي شمارکړي

دهــســک لــور ته کاتــه مکړه
تا به ولې وخــــت ازار کــړي
دقــلــم په نوک کې شات دي
دچا عــقــل که څــه کار کړي
حــمــیــدزیــه بخت هغه دی
چې دي سترګې لید دیار کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړه ولې خــپــه يي ته
ماته پــه غــوســه يي ته

وخـت درځخـه تېښته کړي
کلک په شان دغره يي ته

رحــم په خپل ځان وکړه
بــنــد پــه بند اره يي ته

کــورتــه دي رڼــا يوسه
هــره خــوا تـياره يې ته

واخــلــه دغــمــازه غــچ
ولي يــې پــه پــلــه يې ته

مات کړه هربدرنګ احساس
ښکلی يې درهرڅه يې زړه

مــه پــريــږده خپګان دلته
مــيــنــه يې جلــوه يې ته

ورکــړه حــميدزي ته لاس
مست جام يې پيله يې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند

دانــــــــــېرۍ واړه زنــــــــدان دئ
خـــلاصـــــون دلـتــه حق اسلام دئ

مـــــيــــنـــــه وكــــــړه دګـــلــونـــو
عـــشـــق بـــــريا ده عشق الـهام دئ

كــــــتـــــابـــونـــــو كي الماس دي
كـــــتــــــابــــــونـــــو كـي ارام دئ

له عــذابـــه كـــي بــــيـــريــــــږي
په توند لمر كي مست مست جام دئ

خـــاوره وګـــــــوره عـاجــز ســـه
عـــــــاجـــــزۍ كې لـــوی مقام دئ

بــــــد اخــلاق دځـــان ســوځل دي
داخــــــــلاقـــــو ژونــــــد انعام دئ

دخـــــوبــــــونــــو تـعـيبر سم كړه
ســتـــاپـــه ژبـــه لـــوی كـــلام دئ

حـــــمــــيـــدزی لاريې تـه پــام كــړم
خــــور هـــــرلــــور دابليس دام دئ

زما هیواد

دکلونو ښخه خورا دئ زما هیواد
دچا وړی یې ازار دئ زما هیواد

زرغونه غرونه یې شنه لکه لوی هسک سول
په اورونو کې ایثاردئ زما هیواد

دبنو ښخه یې تور لوګي جیګیږي
په سل وارو سو په دار زما هیواد

ودانی یې په بمونو نړیدلي
درهرچا دئ خوار او زار زما هیواد

دبچویې اندمونه دې پرې سوي
د وختو دئ ناقرار زما هیواد

زړه یې ډک داولادو دجسدو سو
دمرګونو دئ بېزار زما هیواد

پرمختګ یې زغمای نسي شیطان زاده
د ډبرو دئ انګار زما هیواد

دښکلا ښخه یې ډکه هره خواده
داغیار سترګو کې خار زما هیواد

زموږ مینه یې رښتیا لیدلي نه ده
کنه اوس به واي ګلزار زما هیواد

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نامـــه دخـپــل ټاټـوبي عاشقان يوو
چاپـيــرلی پــه اغـيــاردئ زما هـيــواد

دګـلـونــو تــخــم هرخوا شيندل غواړي
دبـلـبـلـو دئ مـــــــزار زمـا هــيــواد

دګــلاب وجــود سه وينې راڅاڅيږي
زخـمــي ســوی پـــه تـلـوار زما هيواد

که دځان ګـټــه هيواد ته موږډالی کړو
دســــروزرو به ســي هار زما هــيــواد

دهــيــواد لپاره خپل وجود کړه سترې
ســتــا وکارتــــه انـتـظار زمـــا هيواد

حـميدزی يې زره خاور باندي وياړکـړم
پـه الــمــاســو دئ ســيـنــګار زما هيواد

دجانان ياد
دزړه ويـــنـــې مــــې ديارد غمه ابشي
دفـــراق لمبې يې غــوښني راته وريشي

آنـــدامـــونـــه مې لړزانده دي خماريم
دکـــوثـــر اوبــه يې ي ياد کي راته ابسي

ستا ويـــوو بانـــدي زما وجود قـربان سه
ســتـــا کـلام کـي ډک ښونه راته بـــريښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخـــالـــق د نــعــمــتــونـــو شـــکـــر وایم
پیل په غین وي په توبه باندي تول ري سي

حــمــیـــدزیه دانـــــړی بلي ته هــیـخ ده
دغــه خاورې مــوخــوښی راســه رانيسي

دهیواد ستاینه

زما دهیـواد تیږي خو سره زرښکاري
څـــومره ښکلی دغه پوري غرښکاري

دلـــتــه په هــیـــواد باندي مین لږدي
بیا یې هـــــم دمیني لـــږ اثـــر ښکاري

مـــــوږ دمــحـبت تمثیل زده کړی دئ
عشـق دخپل ټاټوبي کي خطر ښکاري

وګـــوره فـــرهــنـګ مولیلام سوی دئ
ډېـــرو پــښـــتــنــو کي لږ هنر ښکاري

تــــوري مـو پوښونو څخه کښلي دي
ورنــــو په وژلـــو کي اشـــــر ښکـار ي

زړوکي مـــونـــفـــرت سره ویشلی دی
دلـــتــه حـمیـدزیــه جوړ محشر ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ حال

خنـدا باندي پوهيږو نه ژړاوي زموږملي دي
چـمـونه موخراب دي سزاوي زموږملي دي

هـيـواد مــو لوليه دئ کـورونه موسوځلي
دجــهـل په لار درومــو بلاوي زموږ ملې دي

کتاب څخه نفرت کړو قلم مودئ مات کـړی
دجنګ لمبو کې پـټ يوو رڼاوي زموږملې دي

د ورونږو وينه پـلـــورو بازار دظلم ګــــرم
غـمــاز يوو تيرايستلي ګناه وي زموږملي دي

انصاف په دار ځــړيــږي قاصي سـزا ورکړي
هــيــواده ستا دتيږو بڼيرا وي زمـوږ ملې دي

تــــنـــکي ګــلــونـــه وايه خبريې حميدزيه
ســاقــي مــوماتې سـوي وفاوي زموږملې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

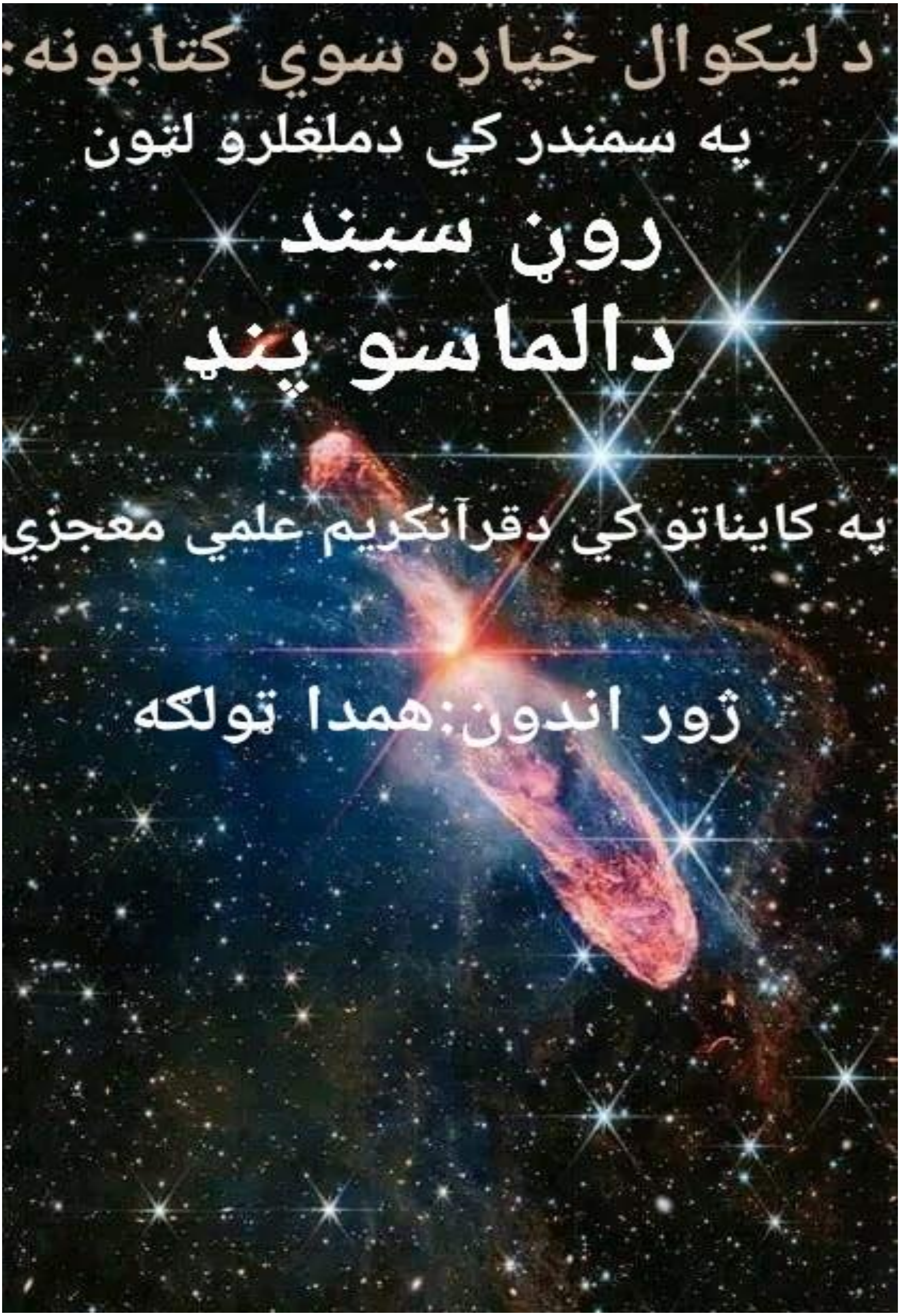

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library